Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 639
Vineri 10 iunie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

In întîmpinarea celui de-al III-lea Congres al P. M. R.

Toată atenția pregătirii utilajului necesar muncilor de vară

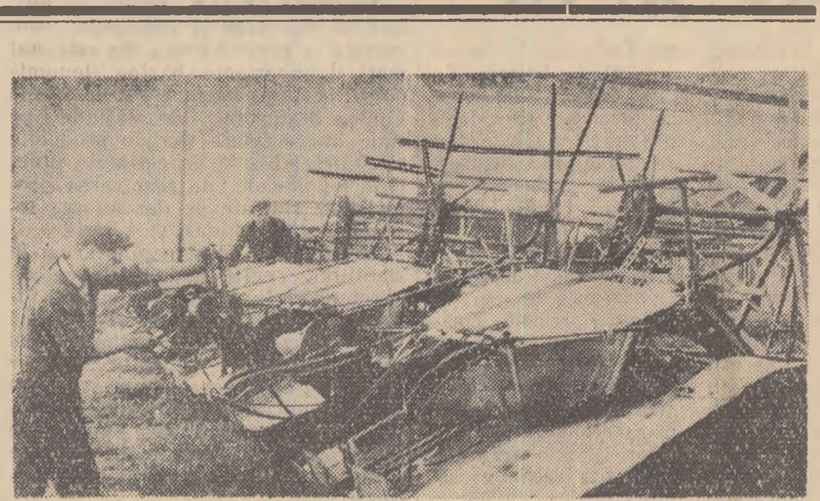
Cine trece în aceste frumoase zile de primăvară prin stepa dobrogeană ori prin Bărăgan este plăcut impresionat de frumusețea lanurilor de griu, orz și ovăz care unduiesc în bătaia vîntului. Lanurile de orz — ici, colo — și-au schimbat culoarea în galben, semn că nu peste mult timp va începe secerișul. Oameni prevăzători, mecanizatorii din S.M.T.-uri au reparat bine utilajul ce va fi folosit la executarea muncilor din vară.

In regiunea București, printre cei care au terminat încă de la sfîrșitul lunii trecute repararea utilajului necesar viitoarelor munci agricole, se numără și mecanizatorii de la S.M.T. Gorneni. „Tractoriștii noștri, spunea de curînd tov. ing. Ion Cristoloveanu, care au încheiat cu succes campania muncilor de primăvară îndeplinind planul de producție în proporție de 127 la sută, dau bătălia pe două fronturi. Pe de o parte, ei execută în continuare lucrările de prășit mecanic pe ogoarele unităților agricole cooperatiste din raza de activitate a stațiunii, iar pe de alta se pregătesc pentru muncile de vară. In acest scop, întregul inventar a fost verificat, reparat și pus la punct. Au fost reparate toate cele 13 secerători-legători, 20 batoze, 6 combine, precum și alte mașini agricole ce au necesitat reparații. Pe de altă parte, personalul agronomic a revizuit și completat contractele încheiate cu unitățile deservite. In prezent, față de 12.900 hantri, cît prevede planul în campania de vară, s-au încheiat contracte de lucrări într-un volum de 13.200 hantri".

Lucruri bune privitoare la pregătirea utilajului se pot spune și despre S.M.T.-urile din Frăsinet, Tătărăști, Andrășești, Putineiu, Riioasa, Urziceni și Videle. Pînă la data de 1 iunie, mecanizatorii încheiaseră acțiunea de pregătire a utilajului necesar muncilor de vară. Succesul obținut în aceste unități se datorește îndeosebi bunei organizări a muncii de reparații. La reparatul tractoarelor, bunăoară, s-a folosit metoda ansamblelor combinată cu munca pe echipe. Acele tractoare care au necesitat reparații mai ușoare (îngrijiri tehnice nr. 3 și 4), acestea s-au făcut de regulă pe teren, la locul de muncă al brigăzilor, fără a se mai cheltui timp și bani cu transportul lor la atelierul stațiunii. In dorința de a traduce în viață sarcinile trasate de partid cu privire la realizarea de cît mai mari economii, mecanizatorii au folosit la reparații pe scară largă piesele recondiționate. Cu unele mici excepții se poate spune că unitățile nu au dus lipsă de piese de schimb și materiale necesare reparațiilor. Au fost, deci, create condiții ca toate unitățile să raporteze, la data de 1 iunie, terminarea reparațiilor. Cu toate acestea, la acea dată, pe întreaga regiune mai erau de reparat încă aproape 100 de batoze, 79 de combine C1 și S4, precum și un număr mare de secerători-legători, motoare electrice pentru treier, selectoare, combine de siloz, tocători de nutreț și alt utilaj. Rămase mai în urmă cu reparațiile sînt S.M.T.-urile Ulmuleț, Lehliu, Toporu, Budești, Gîrbovi, Brînceni, Cocioc și altele — unități care mai au de pus la punct unele batoze, combine, secerători-legători și alt utilaj.

Nu peste mult timp, vor începe muncile de recoltare și treieriș. S.M.T.-urile din regiunea București, codașe la reparații, au datoria să impulsioneze executarea acestor lucrări pentru ca, în cel mai scurt timp să pună la punct parcul de mașini și tractoare ce va fi solicitat în curînd pe ogoare.

I. LEȘEANU

Organizînd bine lucrul și muncind cu însuflețire, mecanizatorii din S.M.T. Zorleni, raionul Bîrlad, au terminat reparațiile la întregul utilaj pe care îl vor folosi în campania de recoltare. In fotografie: un grup de mașini, gata pentru recepție.

Efectuează prașila a doua

Membrii cooperativei agricole de producție cu rentă „7 Noiembrie" din comuna Severinești, raionul Tr. Severin, sînt convinși că aplicînd prașile mai multe și de bună calitate la culturile prășitoare vor obține producții mari la hectar.

Cu toate că ploile abundente căzute în ultimul timp au cam împiedicat muncile de îngrijire a culturilor, totuși s-a reușit ca pînă la 3 iunie să se efectueze 2 prașile (una cu tracțiune animală și una cu sapa) pe o suprafață de peste 20 de hectare cu porumb intercalat cu fasole și dovleci. Echipa condusă de Ion D. Safta este fruntașă în muncă, ea depășind zilnic norma de lucru, evidențiindu-se cooperatori ca Săbiescu Maria, Bîrlan Ioana, Frimu Ioana și alții.

GH. BORONTEA
corespondent

Colectiviști harnici

Anul acesta colectiviștii din comuna Fîntînele, raionul Istria, au ieșit printre primii la prășitul culturilor. Pînă zilele trecute ei au terminat prașila I la cele 1.200 ha cultivate cu porumb iar acum au început prașila II la floarea-soarelui și la sfeclă.

La fel de bine se desfășoară lucrările de întreținere a culturilor și la gospodăria agricolă colectivă Săcele, din același raion. Și colectiviștii din Săcele au terminat prașila I la porumb și sînt aproape gata cu prașila II-a la sfecla de zahăr și floarea-soarelui. Pe cele 620 de ha cu porumb boabe și 130 de ha cu porumb siloz harnicii colectiviști din Săcele au aplicat prima prașilă în condiții foarte bune. Cărui fapt se datorește acest lucru?

Anul acesta, gospodăria a repartizat toate culturile pe echipe, familii și oameni și se va aplica plata nu numai după zile-muncă ci și după producție. Controlul din partea consiliului de conducere a fost de asemenea extrem de riguros.

Insuflețiți de prevederile proiectului de Directive, colectiviști ca Tănăsoiu N., Celac Ion, Cioară M. Ion, Codruț Ion, Bormac Ion, Olteanu N., Olaru Victor și Simion Vasile, au executat cele mai bune lucrări la prășit, fiind hotărîți ca în acest an să obțină peste 3.000 kg porumb boabe la hectar.

Ing. I. PERȘINARU

Colectiviștii din comuna Munteni, raionul Tecuci, au însămînțat anul acesta 600 de ha cu griu, care promite o producție sporită. In fotografie: președintele gospodăriei împreună cu inginerul și secretarul organizației de partid din gospodărie, controlează stadiul în care se află cultura de griu.

Planul lunar a fost îndeplinit în 15 zile

O săgeată care formează cu orizontala un unghi de 45 de grade, așa arată graficul creșterii producției de lapte în gospodăria noastră pe ultimii trei ani. Aceasta ne spune că, an de an, producția a crescut în ritm constant. Creșterea producției globale a avut loc atît pe seama sporirii producției medii pe cap de animal, cît și pe seama măririi încărcăturii de vaci la suta de ha. Anul trecut, producția planificată pe cap de vacă furajată era de 2.880 de litri de lapte și 0,60 viței. Producția a fost depășită la amîndoi indicii obținîndu-se 2.981 de litri și 0,82 de viței cu un consum mediu de circa 8 unități nutritive pe ziua de furajare. Faptul că gospodăria a cultivat anul trecut 196 de ha cu porumb siloz obținînd 23.630 de kg la ha a avut neîndoielnic o mare contribuție la obținerea acestor rezultate.

Experiența anului trecut și generalizarea metodelor zootehnice înaintate practicate de muncitorii fruntași a permis gospodăriei noastre să obțină în acest an rezultate mult mai bune. In luna mai, am avut un procent scăzut de vaci în lactație. Totuși, ca urmare a producției mari pe cap de animal în lactație, producția medie zilnică se ridică la 12 litri pe vacă furajată. Aceasta a făcut ca planul lunar să fie îndeplinit încă de la 15 mai. Trebuie spus că producția de lapte pe cap de vacă va fi în lunile ce urmează în continuă creștere. Aceasta și din pricină că multe vaci sînt recent fătate și în plină putere de lactație, iar altele vor făta în curînd. Toți mulgătorii gospodăriei au însemnate depășiri de plan. Astfel, Mihai Takacs a dat peste plan circa 3.000 de litri de lapte, Coloman Balj tot atît, Francisc Sata și-a depășit planul cu peste 1.000 de litri, Petre Balcu circa 2.000 de litri, Gheorghe Stroie cu 1.500 de litri etc.

Gospodăria și-a asigurat furajele verzi în cantitățile necesare, a extins pășunatul și ținerea efectivelor în tabere de vară, iar pentru iarnă a prevăzut să însilozeze cantități sporite de porumb.

Experiența a dovedit că ținerea vacilor la pășune, mișcarea în aer liber și regimul de tabără de vară care li s-a creat, le stimulează pofta de mîncare și lactația. Sporirea producției, furajarea rațională cu folosirea intensivă a pășunatului, au contribuit la scăderea cheltuielilor de producție pe cap de vacă și la micșorarea prețului de cost al unui hectolitru de lapte cu circa 15 la sută față de aceeași perioadă a anului 1959.

BILAN MIHAI
directorul G.A.S., Sag-Timiseni, regiunea Timișoara

SMT-urile ȘI-AU DEPĂȘIT PLANUL CAMPANIEI DE PRIMĂVARĂ

Intensificînd întrecerea socialistă în cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului, S.M.T.-urile din întreaga țară au încheiat campania lucrărilor agricole de primăvară cu un deosebit succes. Planul de producție global pe țară de 3.141.800 de hantri a fost îndeplinit în proporție de 114 la sută, executîndu-se peste plan un volum de lucrări ce însumează 442.864 hantri. Cu excepția regiunii Craiova, care a realizat numai 90,8 la sută din plan celelalte regiuni și-au realizat și depășit planul de producție. In frunte sînt S.M.T.-urile din regiunile Baia Mare, Ploești și Constanța, care și-au îndeplinit prevederile planului în procente de 131,1—158,3 la sută.

Un număr de 201 S.M.T.-uri și-au făcut planul, fruntașe pe țară situîndu-se stațiunile de mașini și tractoare Valea lui Mihai, regiunea Oradea, Sibioara, regiunea Constanța, Pogoanele, regiunea Ploești, Cogealac și Topraisar, regiunea Constanța și Deta, regiunea Timișoara, care și-au depășit planul pe campanie între 50—73,9 la sută. Realizări nesatisfăcătoare au obținut S.M.T.-urile Brînceni — București, Vînju Mare — Craiova și Șicula — Oradea, care nu și-au realizat planul decît în proporție de 61—69 la sută.

Brigăzile de tractoare conduse de Nemoianu Traian de la S.M.T. Zăgujeni — Timișoara, Codarcea Ion de la S.M.T. Sărmaș — Cluj, Rusu Ion de la S.M.T. Agnita — Stalin și Preifer Ștefan de la S.M.T. Valea lui Mihai — Oradea, și-au îndeplinit planul de producție cu procente variind între 204—237 la sută. Tractoriștii Pleșu Nicolae de la S.M.T. Zăgujeni — Timișoara, Simon Cornel de la S.M.T. Sărmaș — Cluj, Maftei Gheorghe de la S.M.T. Cotușca — Suceava și Lazăr Vasile de la S.M.T. Bărcănești — Ploești, au realizat în campania de primăvară între 3 și 4 planuri.

L. ION

Pentru mai buna gospodărire a satelor

Sub lozinca „Și satul la nivelul centrului de comună", locuitorii satelor regiunii Constanța întîmpină Congresul al III-lea al P.M.R. cu numeroase acțiuni patriotice pentru dezvoltarea economiei locale și mai buna gospodărire a satelor.

In raionul Medgidia, de exemplu, numai la executarea unor lucrări de sistematizare a străzilor locuitorii, antrenați de deputații sfaturilor populare, au efectuat de la începutul anului peste 127.000 de ore de muncă voluntară. Numeroase brigăzi de muncă patriotică iau parte în prezent la construirea noilor case de cultură ca cea de la G.A.S. Peștera, la modernizarea șoselei Constanța — Tulcea și la transportarea materialelor pentru electrificarea a 10 sate din cuprinsul raionului. Numeroși colectiviști din Mircea Vodă, Saligny, Satu Nou și din alte sate, muncesc voluntar pe șantierul de îmbunătățiri funciare de pe Valea Carasu pentru irigarea, în anii viitori, a unei suprafețe de 3.500 hectare de teren agricol. Colectiviștii din raionul Medgidia lucrează pe acest șantier, de la începutul anului, realizînd pînă acum economii în valoare de 862.000 lei.

CU 15 ZILE INAINTE DE TERMEN

Mecanizatorii din S.M.T.-urile regiunii Stalin au îndeplinit angajamentele luate în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R., de a termina cu 15 zile înainte de termenul stabilit repararea utilajului necesar în campania de recoltare a păioaselor. Acest succes se datorește organizării mai temeinice a muncii, pentru ca reparațiile să se facă paralel cu lucrările de primăvară, aprovizionării la timp și în bune condițiuni cu piese de schimb, extinderii întrecerii pe profesii pentru cîștigarea titlului de cel mai bun mecanic etc.

In 14 sate și comune electrificate

Extinderea rețelei electrice la sate ia și în regiunea Oradea o tot mai largă dezvoltare. Numai în ultimii 6 ani în această regiune au fost electrificate mai multe sate decît în 20 de ani de regim burghezo-moșieresc.

In anul acesta sumele destinate electrificării de noi sate alocate din bugetele sfaturilor populare cît și din contribuția voluntară a cetățenilor, sînt de 5 ori mai mari decît în anul trecut.

In acțiunile de electrificare a satelor, deputații au antrenat un mare număr de țărani muncitori. In satele Zerind, Alparea, Tîrnova și Fughiu, aproape toți țăranii muncitori au participat voluntar la lucrările de instalare a stîlpilor, la transportarea materialelor etc. Recent în încă 14 sate și comune rețeaua electrică a fost extinsă iar în alte 23 lucrările de electrificare sînt în curs.

Pentru punerea în valoare a terenurilor erodate

Luni, 6 iunie, au început la Institutul Agronomic din București lucrările consfătuirii internaționale privind „Punerea în valoare a terenurilor în pantă, erodate, prin cultura viței de vie", organizată potrivit recomandărilor Comitetului pentru coordonarea cercetărilor științifice în agricultură și silvicultură.

La consfătuire participă specialiști din R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. P. Chineză, R. P. Romînă, R. P. Ungară, U.R.S.S., precum și reprezentanți ai Comisiei permanente a Consiliului de Ajutor Economic reciproc pentru colaborare economică și tehnico-științifică în domeniul agriculturii.

In cuvîntul de deschidere tov. Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii, după ce a salutat pe participanții la consfătuire, a făcut o scurtă expunere asupra acțiunilor întreprinse în țara noastră în scopul valorificării terenurilor erodate.

Participanții la consfătuire au prezentat referate și au făcut schimburi de păreri cu privire la complexul de măsuri pentru organizarea teritoriului destinat culturii viței de vie pe terenurile în pantă, pentru prevenirea și combaterea eroziunii solului, elaborarea de noi măsuri agrotehnice specifice culturii viței de vie pe terenurile în pantă și, mai ales, pe cele amenajate în terase.

Membrii delegațiilor vor vizita stațiuni experimentale viticole și pomicole, gospodării agricole de stat și gospodării agricole colective din regiunile Constanța, Ploești și Pitești, unde se fac amenajări pentru plantații de viță de vie în terase.

Pentru 2000 de ore de funcționare și reducerea cu 10 la sută a cheltuielilor pe fiecare tractor

Ne vom îndeplini angajamentele

Necesitatea creșterii cu un cît mai mare procent a productivității muncii, subliniată în mod deosebit în proiectul Directivelor Congresului al III-lea al partidului, constituie în prezent una dintre preocupările cele mai arzătoare pentru fiecare membru al brigăzii noastre de mecanizare completă.

Cum putem folosi mai bine tractoarele și mașinile agricole cu care este dotată brigada? Cum putem obține indici mai înalți de exploatare a utilajului?

Iată întrebări care ne-au frămîntat îndelung, citind și discutînd despre importantele sarcini puse de către proiectul de Directive în fața gospodăriilor de stat.

Anul acesta, brigada noastră, compusă din șase tractoare, execută lucrări pe suprafețe ce totalizează 620 de ha (170 de ha cultivate cu griu, 100 ha cu mazăre, 100 ha cu borceag, 50 ha cu măzăriche, 125 ha cu porumb boabe și 75 ha cu porumb siloz). Încă înaintea ieșirii la lucru, în campania de primăvară, noi ne-am propus ca în acest an, — față de sarcina de a realiza cu fiecare tractor cîte 1.800 de ore lucru — să realizăm cel puțin cîte 1.850 de ore. In acest scop, am reparat cu grijă setul de mașini repartizat și ne-am organizat în așa fel munca, încît să nu existe nici un fel de lipsuri în ce privește întreținerea exemplară a mașinilor și exploatarea în teren cu randament maxim.

Trebuie să arăt că brigada noastră a și obținut de pe acum o serie de rezultate bune: ea a împrăștiat îngrășăminte chimice pe întreaga suprafață arată adînc din toamnă, pe care urma să executăm însămînțări de primăvară. A boronit apoi întreaga suprafață arată, — ca și după semănat de altfel, — și a dat cu sapa rotativă pe cele 170 ha cultivate cu griu, ca și după răsărirea porumbului siloz pe cele 75 ha. De asemenea, venind în sprijinul altei brigăzi, a arat 70 hectare în baltă și a executat suplimentar semănatul a 30 ha cu mazăre. Unii dintre mecanizatorii brigăzii au transportat superfosfat de la gara Fetești la gospodărie, timp de 5 zile. Ulterior, au împrăștiat îngrășăminte chimice pe 130 hectare ce au fost cultivate cu porumb pentru boabe și siloz.

O deosebită atenție acordăm întreținerii culturilor. In această privință, trebuie să arăt că brigada a făcut prăfuiri contra dăunătorilor pe 80 ha cu griu și 80 ha cu porumb. Pînă în prezent, am făcut o prașilă mecanizată la porumbul pentru boabe și la porumbul pentru siloz. Începînd de luni 6 iunie, tov. Toma Ioniță și D-tru Ion au început al 2-lea prășit la porumbul boabe, iar ceilalți mecanizatori la porumbul pentru siloz. In întrecerea ce se desfășoară în cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului, mecanizatorii din brigada noastră prășesc cel puțin 17—20 de ha pe zi, în loc de 12 ha cît e planificat.

Merită a fi subliniat că prășitul executat este de cea mai bună calitate. Pentru a avea siguranța că plantele nu vor fi vătămate, noi am lărgit distanța dintre roțile tractorului la 1,70 pentru ca astfel cuțitele cultivatorului să lucreze bine între rîndurile de porumb.

Exploatînd cu grijă în brazdă tractoarele, mecanizatorii noștri și-au luat angajamentul, în cinstea Congresului al III-lea al Partidului, să realizeze în acest an nu 1.850 de ore cum se angajaseră inițial, ci 2.000 de ore cu fiecare tractor și să reducă cheltuielile cu 10 la sută. Pînă acum, toți mecanizatorii brigăzii au depășit un sfert din numărul de ore pentru care s-au angajat.

Astfel, comunistul Tudor Florea realizase încă de la 1 iunie 565 de ore, comunistul Dumitru Ion 525 de ore, Toma Ioniță 540 de ore, Costache Ștefan candidat de partid 510 ore etc. Și trebuie avut în vedere că volumul cel mai mare de lucrări va trebui să-l executăm în campaniile agricole de vară și de toamnă.

Deosebit de important socot că e și faptul că toți mecanizatorii noștri s-au angajat să realizeze 2.000 de ore de funcționare cu fiecare tractor, fără să execute reparații generale (deși la fiecare 1.600 de ore de funcționare este planificat ca tractoarelor să li se facă reparația generală). Ceva mai mult, fiind întreținute foarte bine, pînă în prezent, la 4 tractoare (cele conduse de tov. Toma Ioniță, Dumitru Ion Tudor Florea și Costache Ștefan) nu s-a executat nici măcar vreo îngrijire 1—3, deși, potrivit planului, o îngrijire 1—3 se execută după 400 de ore de funcționare. După revizia pe care am făcut-o de curînd tractoarelor, ne-am convins că fiecare tractor U.T.O.S. din brigadă va putea lucra 800 de ore, adică pînă la termenul cînd trebuie să li se execute o îngrijire 1—4 fără a se mai examina îngrijirea 1—3. De pe acum, noi am și reușit să economisim la capitolul „reparații" cîte 350 de lei de fiecare tractor, avînd astfel garanția că ne vom putea îndeplini cu cinste și angajamentul de a realiza o reducere a cheltuielilor cu 10 la sută.

DUMITRU ION
șeful brigăzii I-a de mecanizare completă de la gospodăria de stat Fetești

Viile gospodăriei de stat Bucium, regiunea Iași, promit în acest an o recoltă deosebit de bună. Pentru a feri via de atacul manei, muncitorii au început de cîteva zile stropirile cu zeamă bordeleză. In fotografie: oameni din brigada I-a a secției Petrărie, la stropit.

La fabrica de îngrășăminte chimice „Petru Poni"

Pentru chimizarea agriculturii noastre

Cîți ani au trecut de atunci? Războiul se terminase. Cred că era prin vara anului 1945 cînd am venit împreună cu bătrînul dascăl de chimie să vizităm fabrica, să urmărim aici procesul industrial de fabricație a acidului sulfuric. Am trecut atunci prin cîteva secții cu pereții mîncați de colții acizilor și ne-a uimit nu atît procesul de fabricație cît modul primitiv de lucru, instalațiile degradate ale fabricii. Cîteva rezervoare cu acid sulfuric care se spărseseră mai de mult, infiltrîndu-se în pămînt provocaseră sulfatizări, atacaseră fundațiile clădirilor, vechi și ele, amenințîndu-le cu dărîmarea. Măsuri de protecția muncii? Le-am văzut concret în hainele ciuruite de acizi ale muncitorilor, în arsurile negre vinetii de pe brațele lor.

Intr-un colț al așa zisei fabrici, după ce am ocolit mormane de pămînt am intrat într-o adevărată maghernită. Patru muncitori amestecau în niște tăvi lungi de 2 metri și late de 1 metru, făină de oase peste care puseseră acid sulfuric. După un timp încărcau amestecul acesta în roabe și îl depozitau stivă, într-un colț ca să se dospească.

Vă puteți imagina ce cantități de gaze otrăvitoare pluteau îmbibînd aerul, hainele și plămînii acestor muncitori.

*

Azi fabrica de îngrășăminte chimice din Valea Călugărească este o unitate nouă, modernă a tinerei noastre industrii chimice. La intrarea în fabrică muncitorii au înălțat bustul savantului romîn Petru Poni — al cărui nume a fost dat și fabricii.

Totul a fost reconstruit din temelii. In locul vechilor magherniţe au fost ridicate instalații noi, după proiecte romînești cu utilaje produse în țară. Instalația de decuprare a fost prima de acest fel realizată în țara noastră. Dintr-un producător modest de acid sulfuric fabrica „Petru Poni" a devenit în anii regimului de democrație populară un important producător de îngrășăminte fosfatice. Secția de superfosfat este cea mai nouă și mai modernă instalație a uzinei, iar producția ei este în continuă creștere. Am străbătut o zilele acestea însoțit de inginerul Alexandroaia Ion. Cu 15 ani în urmă, în două magazii prăpădite muncitorii amestecau cu dîrgul — un fel de sapă cu două găuri — în niște tăvi aidoma varnițelor ca să obțină cîteva zeci de kilograme de superfosfat. Astăzi o întreagă fabrică modernă mecanizată și automatizată se deschide înaintea privirii. Hala în care sînt depozitate fosforitele de Kola sau Vietnam are laturi și înălțime de cîteva zeci de metri. Bolovanii cafenii sînt sfărîmați la concasoare, măcinați, apoi pulberea obținută este adusă de un ventilator în cîteva bunchere de beton. O stație de comandă automată sincronizează toate aceste operații. Dacă un utilaj se oprește din cauza unei defecțiuni, toată instalația se oprește automat. Cabine de comandă întîlnim și în alte secții. Bunăoară, la granularea superfosfatului praf (se știe că prin granulare acesta are o durată mai mare de activizare și se administrează mai ușor în sol). Instalația de granulare a superfosfatului este la nivelul tehnicii mondiale lucrînd cu indici superiori.

Incă în vara acestui an vor intra în probă, instalațiile de amonizare a superfosfatului; astfel fabrica va livra agriculturii un îngrășămînt complex.

In secția reactorului l-am cunoscut pe șeful de echipă, Bălan Ion, unul din cei mai vechi muncitori ai fabricii. Din amintirile lui se poate descifra istoria cutremurătoare a condițiilor în care au lucrat muncitorii pe vremea foștilor patroni.

— Reactorul pe care îl vedeți, îmi povestește el, primește amestecul de fosforite și acid sulfuric. Gazele care se degajă sînt aspirate de un ventilator puternic. Materialul uscat, solidificat în reactor este tăiat de un dispozitiv și trimis de o bandă transportoare în hala de macerare. Pe vremea capitaliștilor intram noi în pivnița unde se usca superfosfatul, fără mască, fără tifoane și-l căram afară cu roabele. Ne izbeau gazele, ne ardeau esofagul și pielea, ne înăbușeam. Dar trebuia să muncim cum om ști. Dacă ne plîngeam de ceva, inginerii nemți țipau la noi, ne făceau hoți și bandiți și ne amenințau cu concedierea. Nici în secții nu aveam ventilatoare, gazele umblau în voie. Ne otrăveau încetul cu încetul și ele și exploatatorii. La secția de acid sulfuric se lucra cu cuptoare manuale, în care oamenii aruncau pirita cu cupele, apoi o greblau. Tot ei cărau înhămați cîte patru, resturile de pirită la haldă. Nici nu se pomenea de granice sau troliu.

Ce să mai vorbim de accidentele de muncă. Tatăl meu, a căzut în timpul lucrului într-un bazin cu acid sulfuric. După 30 de ani de muncă grea a rămas schilodit iar patronii nu i-au dat nici o despăgubire. Cum să poți compara vechea fabrică, o alcătuire de magherniţe, fără vestiare, spălătoare, fără utilaj, cu această fabrică nouă, modernă, în care producem de sute de ori mai mult ca în trecut.

Secretarul organizației de partid a fabricii, care mă însoțește, tovarășul Rizea Ion îl corectează zîmbind:

— Producția a crescut pînă anul trecut de 10.698 de ori. Și cu fiecare an producția fabricii crește. Noi evaluăm că sporul producției cerealiere rezultat pe ogoare prin administrarea superfosfatului produs de instalația uzinei reprezintă cel puțin 200.000 de tone anual. Prin recuperarea fluorului din roca fosfatică, care înainte se pierdea, am obținut fluorosilicatul de sodiu care se poate întrebuința și ca ierbicid-insecticid. Fabrica furnizează și alți produși pentru industrie. Și putem să ne mîndrim cu calitatea produselor noastre care sînt azi nu mai prejos de cele străine.

Un eveniment de seamă în viața țării cum este cel de-al treilea Congres al partidului a trezit în rîndul muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor fabricii un puternic entuziasm. Ei și-au majorat angajamentele luate pe anul 1960 astfel încît să obțină economii la prețul de cost de 1.130.000 lei și beneficii de 1.130.000 lei.

Cu ocazia studierii și prelucrării proiectului de Directive, muncitorii și tehnicienii și-au majorat din nou angajamentele: economiile la prețul de cost vor fi de 1.340.000 lei și beneficiile de 1.230.000 lei.

Printre cei care și-au luat angajamente de mare răspundere sînt candidatul de partid inginer Alexandroaia Ion (va da 2.000 tone superfosfat fizic peste plan și încă 50.000 lei economii), inginerul Ignatenco Gh., șeful secției I-a acid sulfuric (1.000 tone acid sulfuric peste plan și încă 120.000 lei economii la prețul de cost), comunistul Stanciu Mihai, muncitorii secției IV decuprare, laboranții și alții.

In anul 1965 uzinele noastre de îngrășăminte chimice vor trebui să livreze agriculturii peste 2 milioane tone de îngrășăminte minerale (circa 500.000 de tone la substanță activă), și cel puțin 26.000 tone de antidăunători. In cifre aceasta ar însemna un spor de producție în fiecare an de circa 4 milioane tone cereale sau circa 15 milioane tone cartofi. Agricultura are astăzi nevoie de îngrășăminte chimice variate. Mîine va avea nevoi și mai mari.

Chimizarea agriculturii deschide calea sigură a măririi recoltelor la hectar, căci viitorul agriculturii noastre socialiste este strîns împletit de cel al chimiei, al mecanizării, al științei, într-o indestructibilă și puternică unitate.

LUCIAN CURSARU

PROIECTUL DE DIRECTIVE IN DEZBATEREA OAMENILOR MUNCII

La gospodăria colectivă din comuna M. Kogălniceanu

O adunare de colectivişti este de obicei un minunat prilej de dezbatere a problemelor ce privesc bunul mers al gospodăriei. Oamenii analizează felul cum s-a muncit pentru obţinerea de recolte sporite, pentru dezvoltarea fermelor de animale, cu un cuvînt, ei trec în revistă rezultatele şi iau hotărîri ce privesc continua întărire economico-organizatorică a gospodăriei colective.

Adunarea membrilor gospodăriei colective din comuna M. Kogălniceanu, raionul Istria, în care a fost dezbătut proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R., a fost însă o adunare cu totul deosebită. Colectiviştii au avut de dezbătut nu numai probleme ce privesc munca în gospodărie ci şi probleme ce privesc măreţele înfăptuiri de viitor pe drumul arătat de partid pentru înflorirea patriei, pentru construirea socialismului.

— Proiectul de Directive, a spus tov. Sofrone Dragomir, preşedintele gospodăriei, oglindeşte de fapt viitorul apropiat, viaţa pe care oamenii muncii din ţara noastră şi-o vor făuri sub înţeleapta conducere a partidului nostru. Nouă, colectiviştilor, ne revine sarcina de a spori încontinuu producţia vegetală şi animală, de a dezvolta mereu averea obştească şi astfel să putem contribui la înfăptuirea prevederilor proiectului de Directive. Să muncim deci şi mai bine ca pînă acum, să obţinem cel puţin 2.000 kg de grîu la hectar, 30.000 kg sfeclă de zahăr la hectar, 4.000 kg orez în medie la ha... Nouă şi tuturor oamenilor muncii din agricultură ni se creează noi condiţii de muncă spre a putea face tot mai roditoare ogoarele. In această muncă vom primi pe mai departe sprijinul frăţesc al clasei muncitoare, care, în perioada 1960—1965 ne va trimite circa 100.000 tractoare fizice, peste 70.000 semănători, peste 43.000 combine de cereale păioase, peste 8.000 combine de porumb şi alte numeroase maşini agricole.

Cuvintele preşedintelui gospodăriei au fost ascultate cu viu interes. Fiecare dintre cei prezenţi a simţit de a sa datorie să vorbească despre sarcinile ce îi revin din proiectul de Directive. Iată, în cuvîntul la discuţii, comunistul Ilie Alexandru, care munceşte în sectorul zootehnic a spus:

— Şi eu mă voi strădui să traduc în viaţă cuvîntul partidului. Ce trebuie să fac? Să îngrijesc şi să hrănesc animalele aşa cum scrie la carte, să obţin de la fiecare vacă furajată peste 2.000 litri de lapte şi să preîntîmpin îmbolnăvirea şi mortalitatea animalelor, astfel încît fermele noastre de taurine, porcine, ovine să dea o producţie sporită, să aducă venituri mai mari faţă de cele de pînă acum.

Colectiviştii care lucrează la grădina de legume şi zarzavaturi a gospodăriei şi-au spus şi ei cuvîntul în lumina sarcinilor ce le revin din proiectul de Directive. Tov. Traian Cioara, bunăoară, a arătat că anul acesta brigada pe care o conduce, luptă pentru a obţine 30.000 kg cartofi la ha în cultură irigată, şi să dea numai zarzavaturi de calitate superioară.

De asemenea, tov. Tătaru Alexandru, candidat de partid a arătat că proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres pune mari sarcini şi sfaturilor populare în gospodărirea şi înfrumuseţarea comunelor. „Sub îndrumarea permanentă a partidului, a spus el, în comuna M. Kogălniceanu pînă în prezent s-au construit 2 cămine culturale, o şcoală de 7 ani, 5 săli de clasă, s-a radioficat în totalitate comuna, s-a electrificat parţial comuna şi instituţiile, s-a adus un aparat de proiecţie şi s-a creat un parc comun. In curînd se va trece la sistematizarea străzilor. Toate acestea au contribuit şi vor contribui la ridicarea nivelului de trai material şi cultural al colectiviştilor". El s-a angajat să lupte pentru traducerea în viaţă a proiectului de Directive în scopul ca în următorii 5 ani să se realizeze în comuna M. Kogălniceanu cu contribuţia nemijlocită a colectiviştilor un dispensar medical modern, o grădiniţă sezonieră cu 5 încăperi, un magazin mixt, şi un restaurant care se va da în folosinţă în anul 1961. In comună se vor crea spaţii verzi pe străzile principale şi se vor face garduri tip.

★

O adunare plină de învăţăminte, de hotărîri gospodăreşti, de încredere şi entuziasm în munca şi lupta pentru continua dezvoltare economico-organizatorică a gospodăriei colective din comuna M. Kogălniceanu, pentru înflorirea comunei — pentru un viitor tot mai luminos pe drumul arătat de partid.

CONSTANTIN BANCIU
corespondent

Pentru producţii sporite de grîu

Cu multă bucurie am primit şi noi, muncitorii şi tehnicienii de la gospodăria agricolă de stat Băileşti, regiunea Craiova, proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R., luminos program de dezvoltare a întregii noastre economii naţionale. Studierea proiectului de Directive ne-a făcut să înţelegem mai bine ce sarcini importante şi de mare răspundere stau în faţa noastră, a acelora care lucrăm în gospodăriile agricole de stat. Trebuie spus că sporirea producţiei de cereale, de pildă, în aşa măsură încît să putem realiza într-un an agricol normal cel puţin 2.500 kg grîu şi 3.200—3.500 kg porumb boabe la ha, nu este de loc o treabă uşoară. Referindu-ne la cultura grîului putem spune că gospodăria noastră are posibilităţi să îndeplinească şi chiar să depăşească încă din acest an producţia prevăzută în proiectul de Directive. Practica de pînă acum în cultivarea acestei plante ne-a dovedit însă un lucru şi anume: soiurile de grîu care s-au cultivat la noi în ultimii ani şi care se mai cultivă încă pe suprafeţe destul de întinse nu mai corespund actualului nivel de dezvoltare a agriculturii noastre, fiind necesar a fi înlocuite cu soiuri mai rezistente şi de mai mare productivitate. In anul trecut, bunăoară, la brigada noastră am cultivat cu grîu o suprafaţă de 130 ha. Toată suprafaţa a fost cultivată cu grîu din soiul A-15. Pe întreaga gospodărie au fost cultivate cu grîu 1.100 de ha din care 200 ha cu un soi de mare productivitate. Agrotehnica aplicată la cultura grîului a fost aceeaşi la toate brigăzile. Rezultatele au fost însă cu totul diferite. Deşi grîul de la brigada noastră promitea circa 2.500 kg la ha s-a întîmplat ca tocmai în momentul cînd îşi forma bobul a venit într-o zi, aşa cam pe la vremea chindiei, o ploaie care l-a făcut să şiştăvească. De asemenea, din cauza lungimii paiului cea mai mare parte a suprafeţelor cu grîu au fost culcate la pămînt, lucru care ne-a dat foarte mare bătaie de cap la recoltare şi care desigur că a dus la pierdere de boabe. Un alt păcat al grîului pe care l-am cultivat în anul trecut este şi acela că înfrăţind mult, o bună parte din fraţi nu au ajuns la maturitate. Date fiind toate aceste lucruri, în anul trecut la brigada condusă de mine producţia de grîu a fost de numai 1.900 de kg la ha, faţă de 2.127 kg cît a fost media pe întreaga gospodărie. Trebuie spus că soiul de mare productivitate s-a comportat cu mult mai bine. De aceea în acest an 700 de hectare din cele 1.000 ha cultivate cu grîu de gospodăria noastră sînt din soiuri de mare productivitate, care în momentul de faţă ne promit o recoltă de circa 3.000 kg la ha.

Aşa stînd lucrurile, credem că este necesar ca într-o perioadă scurtă de vreme să se treacă la extinderea într-o măsură cît mai largă a soiurilor de grîu de mare productivitate şi chiar la înlocuirea definitivă a vechilor soiuri cultivate la noi în ţară. In această privinţă cerem o mare preocupare din partea oamenilor de ştiinţă din agricultură pentru crearea de noi soiuri autohtone de grîu, care să corespundă pe deplin condiţiilor de climă şi sol din diferite regiuni ale ţării.

Folosind sămînţa de grîu din soiuri de mare productivitate şi aplicînd bineînţeles la această cultură agrotehnică avansată şi diferenţiată, nu încape îndoială că vom reuşi într-un timp cît mai scurt să traducem în viaţă obiectivele proiectului de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R., realizînd şi chiar depăşind producţiile stabilite de acesta.

SANDU VASILE
brigadier la gospodăria agricolă de stat Băileşti, regiunea Craiova

Legăm strîns activitatea de cercetare cu nevoile producţiei

Staţiunea I.C.H.V. Buzău, ca unitate de cercetare şi producţie, este aşezată în centrul unuia din cele mai mari şi importante bazine legumicole din ţară, bazinul Buzău. Activitatea desfăşurată de staţiune pe linie de cercetare sau de producţie este direct legată de cerinţele practicii legumicole, de rezolvarea problemelor ridicate de dezvoltarea legumiculturii regiunii şi a ţării.

Rezultatele obţinute pînă acum în stabilirea celor mai bune metode agrotehnice în cultura legumelor, folosirea celor mai productive soiuri potrivite condiţiilor de climă şi sol ale zonei noastre, stabilirea unor măsuri eficace de combatere a bolilor şi dăunătorilor, precum şi producerea de seminţe selecţionate, se datoresc muncii stăruitoare pe care o desfăşoară cercetătorii din staţiune.

Rezultatele ştiinţifice obţinute de cercetători nu rămîn însă numai în cadrul staţiunii; ele sînt larg difuzate pe diferite căi în G.A.S.-urile, gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole din regiune şi din zonă. Aşa de pildă, la gospodăria colectivă Cîndeşti, din raionul Buzău, tovarăşele Stoicescu Maria şi Iosifescu Marcela care sînt şi îndrumătoarele punctului de sprijin demonstrativ din această gospodărie, au adus un aport însemnat la dezvoltarea sectorului legumicol, la obţinerea unor producţii sporite la ha. Rezultatele frumoase obţinute în 1959 i-au determinat pe colectivişti să dezvolte sectorul legumicol de la 5 ha., cîte erau în anul trecut, la 60 ha. în 1960.

In anul 1959 prin aplicarea unei agrotehnici înaintate (folosirea îngrăşămintelor, a răsadului de calitate. combaterea bolilor şi dăunătorilor etc.), potrivit recomandărilor cercetătorilor staţiunii, gospodăria colectivă din Cîndeşti a obţinut la ha producţii sporite de legume: 25.500 kg roşii timpurii, 21.000 kg ceapă de apă şi 29.500 kg varză de toamnă.

Apreciind ajutorul dat de staţiune prin îndrumarea tehnică directă acordată de cercetători, prin seminţele livrate etc., conducerea gospodăriei colective, într-o scrisoare adresată staţiunii, în luna mai, anul acesta, arăta printre altele: „Dacă cu cele două brigăzi legumicole ne mîndrim avînd pînă la această dată o suprafaţă de 16 ha plantate cu răsaduri foarte bune, reuşita lor se datoreşte în mare măsură şi cercetătorilor staţiunii dvs. care ne-au ajutat cu multă dragoste în aplicarea unei tehnici grădinăreşti avansate". In continuare, se spune în scrisoare: „In cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R., ne-am angajat să obţinem producţii mult mai mari decît cele planificate şi pentru ca angajamentele noastre să devină fapte, solicităm mai departe ajutorul dvs.".

Rezultate tot aşa de bune au obţinut şi gospodăriile de stat Buzău şi Ploeşti, la punctele de sprijin demonstrative îndrumate de staţiune. In anul 1959 pe aceste loturi în suprafaţă de 1-10 ha au fost realizate producţii cu mult superioare celor obţinute pe alte suprafeţe ale gospodăriilor respective. Acestea se datoresc în bună parte aplicării rezultatelor ştiinţifice elaborate şi verificate în cadrul staţiunii. La G.A.S. Buzău, unde responsabilul punctului de sprijin a fost ing. şef Focşăneanu Paul, prin aplicarea de îngrăşăminte chimice, prin folosirea celor mai bune soiuri şi a seminţelor selecţionate, produse de staţiune, s-a ajuns la adevărate producţii record: 55.330 kg la ha roşii pe suprafaţa de 1 ha, 36.000 kg la ha varză timpurie pe 4 ha, 21.000 kg la ha ardei gras pe 4 ha, 30.500 kg la ha ceapă de apă pe 2 ha şi 17.000 kg la ha cartofi timpurii pe 10 ha.

Activitatea de sprijinire şi difuzare a rezultatelor experimentale ale staţiunii a mai fost desfăşurată şi la G.A.S. Mărăcineni, întovărăşirea agricolă „Vasile Roaită" din Buzău şi altele.

In anul 1960 munca de răspîndire în producţie a rezultatelor ştiinţifice cuprinde, în afară de gospodăriile amintite mai sus, şi întovărăşirile agricole din comunele Scurteşti şi Potoceni care au cerut ca cercetătorii din cadrul staţiunii noastre să le arate practic cum să folosească îngrăşămintele chimice, ce soiuri de legume să cultive, cum să combată bolile şi dăunătorii culturilor şi aşa mai departe.

Legătura strînsă între cercetători şi oamenii care lucrează în gospodăriile de stat sau în unităţile agricole cooperatiste este realizată şi prin organizarea de lecţii practice la locul lor de muncă sau în staţiune; cu acest prilej se fac diferite demonstraţii practice cu ajutorul cărora le sînt împărtăşite metode înaintate de lucru în ce priveşte pregătirea răsadniţelor, însămînţarea şi îngrijirea răsadurilor etc. Un exemplu bun în această direcţie îl dă tov. ing. Soare Stelian, care a izbutit să atragă şi să antreneze în cercul agrozootehnic un număr de 60-70 întovărăşiţi, faţă de 10-15 cîţi veneau la început.

Cercetătorii staţiunii noastre au studiat cu mult interes prevederile proiectului de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R. Pentru a contribui la înfăptuirea măreţelor obiective trasate de partid şi cu hotărîrea de a întîmpina cel de-al III-lea Congres al P.M.R. cu noi realizări în muncă, cercetătorii staţiunii noastre îşi vor intensifica eforturile în direcţia producerii de seminţe selecţionate, găsirii celor mai potrivite metode agrotehnice, creării celor mai bune soiuri de legume şi descoperirii posibilităţilor de extindere a mecanizării, care aplicate în practică să ducă la mărirea producţiilor şi la scăderea preţului de cost. Totodată vom da atenţie şi mai mare sprijinirii directe a producţiei în G.A.S., gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole din zonă, contribuind astfel la dezvoltarea agriculturii noastre socialiste pe baze ştiinţifice.

Ing. SORIN SOCIU
director
Ing. CRISTEA CHIRU
secretar ştiinţific
şi **Ing. GHEORGHE DRAGUŢ**
cercetător
Staţiunea I.C.H.V. Buzău, regiunea Ploeşti

Propuneri — sugestii

TOVARAŞUL ING. VLAD ION, agronom şef la G.A.S. „Pavel Tcacenco", raionul Călmăţui, *propune reînfiinţarea sau — dacă nu s-au desfiinţat — reactivizarea comisiilor raionale şi regionale care să analizeze detailat pe unităţi economice şi teritoriale modul de folosinţă a terenului. Ele vor trebui să acorde atenţie în special terenurilor neproductive şi slab productive pentru care să propună cea mai eficientă folosinţă. G.A.S. „Pavel Tcacenco" a plantat pe terenurile cu nisipuri zburătoare vie indigenă şi a obţinut bune rezultate.*

INGINERUL EPUREANU N. de la Trustul Gostat Galaţi *propune ca, începînd din acest an, şi în Bărăgan şi Cîmpia Dunării să se treacă masiv la înlocuirea soiurilor de grîu existente cu soiuri de mare productivitate. El îşi susţine propunerea prin aceea că în ultimii 2 ani soiurile de mare productivitate cultivate la G.A.S. Urleasca au depăşit soiul A-15 cu 700 de kg la ha.*

TOV. GACA VANGHELE, mulgător fruntaş la gospodăria de stat Dilga, regiunea Bucureşti, *arată că în unitatea sa stă nefolosită o reţea de linie de decovil. El propune montarea imediată a acesteia la grajdurile de vaci în scopul uşurării eforturilor pe care le depun muncitorii şi a creşterii productivităţii muncii.*

Vom da agriculturii ingineri mai mulţi şi mai bine pregătiţi

Cadrele didactice, studenţii şi personalul administrativ de la Institutul agronomic „Tudor Vladimirescu" din Craiova au luat cunoştinţă cu deosebită însufleţire de proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naţionale pe anii 1960—1965 şi pentru programul economic de perspectivă, care cuprinde obiective deosebit de importante şi pentru sectorul agricol.

Este ştiut că sarcina principală a institutului nostru, creaţie a regimului democrat-popular, este aceea de a pregăti tehnicieni cu înaltă calificare pentru producţia agricolă. Sub îndrumarea permanentă a partidului, în cei 12 ani de existenţă, Institutul nostru a dat producţiei peste 1.700 de ingineri agronomi şi mecanizatori agricoli, care lucrează în prezent în diferite gospodării agricole de stat şi colective, S.M.T.-uri, institute de cercetări, şcoli etc.

Pe noi ne-a bucurat în mod deosebit capitolul din proiectul de Directive care prevede dezvoltarea învăţămîntului unde printre altele se spune: „In învăţămîntul superior se va da o atenţie deosebită învăţămîntului tehnic, numărul celor admişi în anul întîi al institutelor tehnice mărindu-se pînă în 1965 de aproape două ori faţă de 1959. In 1965, numărul total al inginerilor din economia naţională va fi de aproximativ 80.000 faţă de circa 59.000 în 1959".

Noi sîntem conştienţi că la pregătirea celor 21.000 de ingineri pe care va trebui să-i primească producţia pînă în 1965 o contribuţie însemnată trebuie să aducă şi Institutul nostru. Ne dăm seama că odată cu înfăptuirea procesului de colectivizare a agriculturii, tehnicienilor cu înaltă calificare le revine importanta sarcină de a asigura continua creştere a producţiei şi productivităţii muncii în unităţile agricole socialiste.

Pentru realizarea prevederilor proiectului de Directive şi depăşirea acestora, este necesar printre altele să se asigure o îndrumare şi o conducere competentă în toate unităţile agricole de stat şi cooperatiste. In aceste condiţii, noi, cadrele didactice de la Institutul agronomic „Tudor Vladimirescu" din Craiova, apreciem că sarcina noastră principală este aceea de a sprijini efectiv lichidarea rămînerii în urmă în privinţa numărului de tehnicieni cu o înaltă calificare pentru agricultură şi mai ales de a lupta pentru o cît mai bună pregătire a noilor cadre. Sîntem convinşi că sporirea producţiei şi productivităţii muncii în agricultură nu se poate asigura fără cadre de tehnicieni bine pregătiţi, înarmaţi cu cele mai avansate metode de lucru şi buni cunoscători ai ultimelor cuceriri ştiinţifice, pe care să ştie a le aplica în mod creator în procesul de producţie. De aceea, vom căuta să dăm o atenţie deosebită pregătirii politico-ideologice a studenţilor noştri, înarmîndu-i temeinic cu învăţătura marxist-leninistă. Vom căuta să dezvoltăm în inima lor dragostea faţă de patria socialistă şi de cuceririle clasei muncitoare. Vom căuta să-i facem să iubească ogoarele patriei şi pe lucrătorii acestora, să sădim în sufletul lor dorinţa de a ajuta pe ţăranii noştri muncitori, ţinuţi secole de-a rîndul în înapoiere, să se instruiască în practica procesului de producţie agricolă, pentru a-şi ridica tot mai mult nivelul de viaţă.

Noi pornim în muncă încurajaţi de sprijinul susţinut şi continuu al partidului şi de condiţiile materiale bune de lucru ce ne stau la dispoziţie.

Pe lîngă laboratoarele bine înzestrate cu maşini şi aparate, unelte şi substanţe de care dispunem, noi vom căuta să ţinem o cît mai strînsă legătură cu producţia, deoarece puţina experienţă cîştigată pînă în prezent ne-a dovedit că zilnic avem de învăţat multe de la acei ce lucrează în producţie şi că realitatea procesului de producţie nu se poate cunoaşte decît la locul de producţie. Noi ne-am convins de asemenea că legarea strînsă a procesului de învăţămînt cu producţia dă posibilitate cadrelor didactice şi studenţilor să sprijine direct şi efectiv agricultura.

Cu aceste gînduri şi cu aceste sentimente, păşim la înfăptuirea obiectivelor proiectului de Directive, convinşi că astfel contribuim şi noi la opera măreaţă de construire a socialismului în scumpa noastră patrie.

Prof. dr. **ALEXANDRU BUIA**
rectorul Institutului Agronomic „Tudor Vladimirescu"-Craiova

Ce să citim

Şerban Nedelcu: „DRUM DESCHIS"

E. S. P. L. A.

Fost învăţător, apoi activist de partid într-o regiune cu un pronunţat caracter agricol şi, de atunci, conducător a diverse publicaţii destinate ţărănimii, Şerban Nedelcu e unul dintre cei mai calificaţi scriitori pentru a aborda problemele complexe din mediul rural al zilelor noastre. Are, pentru aceasta, o bogată experienţă de viaţă care s-a soldat nu numai cu o înţelegere justă a psihologiei noilor categorii de ţărani din satul aflat într-un stadiu înaintat al socializării, dar şi cu o cunoaştere a detaliilor într-adevăr uimitoare. Să adăugăm la aceasta o pregătire teoretică generală, din care decurg dorinţa de a nu ocoli nici o problemă spinoasă, precum şi dorinţa de a răspunde sarcinilor politice ale actualităţii — şi atunci vom înţelege de ce Şerban Nedelcu este, în noul său roman, „Drum deschis", primul dintre scriitorii noştri care atacă făţiş, dezbate amplu şi sub nenumărate aspecte, problema întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor agricole colective. Problemă, care se află în centrul preocupărilor organelor de partid şi de stat, fiindcă, în actuala fază, de buna ei rezolvare depinde reuşita deplină a sarcinii înscrisă în proiectul de Directive pentru cel de-al III-lea Congres al P.M.R., privind completa transformare socialistă a agriculturii noastre.

Dar meritul lui Şerban Nedelcu nu se reduce numai la curajul de a aborda o temă ispititoare prin inedițul ei, dar foarte dificilă. Meritul său constă, mai ales, în faptul că pe aceste drumuri nebătătorite, el a ştiut să calce cu siguranţă şi dezinvoltură; că a evitat cu dibăcie pericolele legate de o astfel de întreprindere schematismul, publicistica etc. In cartea lui Şerban Nedelcu, problemele politice nu sînt dezbătute în sine. Autorul urmăreşte ecoul lor în viaţa sufletească a unor personaje dintre cele mai diferite, arătînd felul cum ele le determină stările de spirit, reacţiile şi le dezvăluie, astfel, trăsăturile esenţiale. Autorul se refuză cu o nobilă încăpăţînare, abstracţiunilor; idei, planuri, cifre, calcule, toate dobîndesc în cartea sa, substanţă; toate sînt în aşa fel introduse şi discutate, încît stîrnesc şi menţin mereu viu interesul cititorului.

Procedeul constă, îndeobşte, în a încorpora calculul într-o scenă hazlie sau dramatică. Socoteli face, bunăoară, Angheluş Cataramă cînd, la căminul cultural, după o introducere hazlie, îi aruncă o provocare la întrecere unui ţăran cu gospodărie individuală. Dar în această situaţie cifrele nu obosesc, nu plictisesc, fiindcă tonul mucalit al „actorului" şi reacţiile suporterilor săi, pe deoparte, încurcătura „adversarului" său, pe de alta, ţin mereu viu interesul cititorului. Mai mult încă, cifrele acestea reci, calculele acestea exacte, minuţioase, constituie însăşi sursa comicului. Exemplul, e, credem, concludent.

Acţiunea romanului se petrece tot în satul Ştefăneşti, pe care-l cunoaştem din romanele anterioare ale autorului: „Pe marginea Dunării" şi „Furtuna stîrneşte valurile". Numai că satul are altă înfăţişare. In locul colibelor, case noi, sănătoase, confortabile; în locul gazorniţei, lumina electrică şi aparate de radio; în ogrăzi, păsări multe, porci şi vaci; în centrul satului, un părcuşor şi cămin cultural. Protagoniştii sînt aceeaşi. Numai că sînt plasaţi în situaţii noi. In Ştefăneşti, s-a constituit o gospodărie colectivă care, în cei cîţiva ani de existenţă, a devenit milionară. Ion Damian, preşedintele, e membru în comitetul raional de partid şi deputat în sfatul regional; soţia sa, Lisaveta, urmează cursurile unei şcoli de partid de doi ani. Colectivist e şi Florican Tarabega zis Orangutan, fosta unealtă a chiaburului ucigaş Ştefan Bîrlogeanu, recent întors din temniţă; chiaburul simte că şi-a pierdut poziţiile şi face încercări disperate de a-şi dobîndi cît de cît prestigiul. Noul pare să fi învins pretutindeni, în viaţa materială a satului şi în spiritele oamenilor.

Noul a învins realmente, dar nu peste tot în aceeaşi măsură. In Ştefăneşti, o treime din ţăranii muncitori au rămas încă legaţi de petecul lor de pămînt, iar unii dintre ei, precum mijlocaşul Pelin, deşi conştient de foloasele colectivei, caută fel de fel de subterfugii ca să amîne ziua păşirii într-o altă viaţă. (Tergiversărilor sale, calculelor complicate pe care şi le face sau le prezintă altora pentru a-şi masca instinctul de proprietate ce-l domină, felului în care, în cele din urmă, e convins să intre totuşi în colectivă, le sînt consacrate unele dintre cele mai bune pagini ale cărţii).

Mai mult chiar, colectiviştii înşişi nu pot fi consideraţi otova, fiindcă deprinderile vechi sînt, la unii, mai puternice decît cele noi, iar la alţii, învingător e, în pofida unor neajunsuri, elementul pozitiv. Lisaveta, Ion Damian, Angheluş Cataramă (l-am fi adăugat bucuros şi pe secretarul de partid Paşol, dacă figura sa n-ar fi fost inconsistentă) sînt oameni înaintaţi, deşi Damian a început să se înfumureze uşor, să adopte uneori un ton nepotrivit între tovarăşi, sau să recurgă, mai mult decît e necesar, la metode administrative; deşi Angheluş Cataramă nu e chiar un brigadier model, Peştemort, Mălaimare, deşi colectivişti, sînt însă mai departe robi ai instinctului de proprietate, practică specula, privesc cu ochi răi intrarea a noi ţărani în colectivă. Florican Tarabega nu se eliberează decît înspre final de frica sa faţă de chiabur, de autorităţi, de preşedinte, de brutalitatea sa (transformarea lui e una din reuşitele cele mai convingătoare ale romanului), iar Gheorghe Dinel nu se dă înlături de la mici furtişaguri din avutul obştesc. Pe Iulian Trandafir nu bunul mers al gospodăriei îl interesează, ci posturile înalte. De aceea, recurge la intrigă şi la alte manevre respingătoare.

Date fiind aceste denivelări de conştiinţă, e firesc ca în gospodărie lucrurile să nu evolueze totdeauna în direcţia dorită, să se işte conflicte puternice, atît de puternice încît, la un moment dat, să creeze o situaţie foarte grea. E firesc apoi ca raportul de forţe să fie mobil, fiindcă mulţi dintre colectivişti, chiar dacă uneori se lasă prinşi în plasa vechilor prejudecăţi, sfîrşesc prin a-şi da seama de realitate, de interesele lor adevărate. Meritul autorului ţine nu numai de faptul că a sezisat această diferenţiere psihologică, la baza căreia se află o diferenţiere socială, dar şi de a fi adunat micile conflicte iscate de ea în curentul unui conflict principal, condus cu abilitate, prin intermediul căruia se pune şi se dezbate problema esenţială a întăririi economice a gospodăriilor colective: mărirea fondului de bază.

Fiindcă toată lupta din sînul gospodăriei, luptă care dobîndeşte uneori, un aspect foarte dramatic, şi care are repercusiuni şi în afara ei, interesînd satul în totalitatea lui, se dă în jurul chestiunii: dat fiind stadiul înaintat al gospodăriei, fondul de bază trebuie mărit sau micşorat? Inutil să spun cine susţine prima teză şi cine cea de a doua alternativă. Interesant e că adversarii măririi fondului de bază, în frunte cu Iulian Trandafir, decurg la calomnie şi intrigă, la false denunţări, la specularea unor situaţii familiare încîlcite (Damian se îndrăgosteşte de o învăţătoare de provenienţă şi moravuri dubioase), la stimularea vechii duşmănii şi ambiţii, ca şi la exploatarea unor greşeli reale (ale lui Damian). Fiind vorba de o dispută, cadrul ei firesc e cel a şedinţelor, (Şerban Nedelcu ştie să înfăţişeze astfel şedinţele, încît să facă din paginile ce le sînt consacrate cele mai bune ale cărţii, cele care se citesc cu cel mai mare interes şi contribuie cel mai mult la dezvăluirea însuşirilor personajelor). Efectul şedinţelor, al hotărîrilor luate, se repercutează însă în munca de fiecare zi şi în toate sectoarele. Retragerea unor colectivişti şi păstrarea cailor de către foştii proprietari sînt efectul unei hotărîri necugetate, luate, după o grea luptă, într-o şedinţă în care s-a hotărît scăderea cotei pentru fondul de bază, şi totodată, renunţarea la iniţiativa de a se construi noi grajduri. Nu i se poate reproşa de aceea lui Şerban Nedelcu faptul că se ocupă mai puţin de aspectele concrete ale muncii.

Şerban Nedelcu ştie să creeze atmosfera specifică, foloseşte un limbaj adecvat, lipsit de „ţărănisme" ostentative, e un bun desenator tinzînd spre peisajul monografic. El poate, de asemenea, să dea viaţă unor personaje complexe, interesante: Lisaveta, Florican Tarabega, Petre Pelin, Iulian Trandafir, Bîrlogeanu şi într-o măsură, Damian, sînt reuşite. Pe linia adîncirii vieţii sufleteşti ei trebuie să meargă însă mai departe. Damian e un personaj pe care-l simte viu, real. Ar fi fost totuşi mai interesant să se arate mai adînc, prin fapte concrete, cauzele înfumurării sale, să se descrie mecanismul ruperii sale de mase. Sau cum se explică existenţa unui secretar de partid ca Ilie Paşol? N-ar fi fost interesant, de pildă, ca prin acest personaj fără personalitate să se explice o latură sau alta al unui alt erou, mai interesant? De pildă. tendinţa lui Damian de a lucra de unul singur?

Lipsurile semnalate nu ne pot împiedica să constatăm că Şerban Nedelcu e în plin progres; că el a scris o carte foarte utilă, despre o problemă arzătoare; o carte care, datorită calităţilor ei, se va bucura de o largă popularitate, mai ales în rîndurile lucrătorilor din agricultura noastră socialistă, cărora trebuie să le fie recomandată cu precădere.

EUGEN LUCA

Pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective

Ferma de vaci în atenția colectiviștilor

Cele 185 de familii din gospodăria colectivă „Dr. Petru Groza" din Seleuș-Oradea, muncesc 388 ha. de teren agricol. Muncind cu pricepere, după recomandările științei, colectiviștii de aici smulg pămîntului un rod tot mai bogat. In anul trecut, de pildă, ei au recoltat cîte 2.350 kg. grîu la ha., 2.300 kg. orz. la ha., 3.200 kg. porumb boabe la ha. In acest an ei și-au propus să obțină producții și mai mari la ha: 2.500 kg. la ha. la grîu, 2.800 kg. la orz și 3.500 kg. boabe porumb la ha. După felul cum se prezintă culturile, producțiile din acest an vor fi cu mult mai mari față de cele obținute în 1959.

Colectiviștii din Seleuș însă se pot mîndri, și pe bună dreptate, și cu succesele obținute pînă acum în alte sectoare de activitate. Mergînd pe linia dezvoltării multilaterale a gospodăriei lor, ei au acordat o deosebită atenție creșterii animalelor și îndeosebi a vacilor de lapte. La sfîrșitul anului trecut, de exemplu, numărul taurinelor a ajuns la 88 de capete, din care 38 vaci de lapte, ceea ce revine cîte 10 vaci la suta de hectare. Acum numărul vacilor de lapte a ajuns la 60 capete.

Pe lîngă mărirea numărului de vaci, succese remarcabile au obținut colectiviștii din Seleuș și în ridicarea productivității animalelor. Producția medie realizată în anul trecut, bunăoară, a fost de 2.470 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Obținînd o asemenea producție, gospodăria a putut vinde prin comerțul de stat și direct pe piață (gospodăria se află la marginea orașului Oradea), peste 90.000 litri lapte, realizînd un venit bănesc de aproape 170.000 lei numai din vînzarea laptelui. Venitul total bănesc realizat din creșterea taurinelor a depășit suma de 211.000 lei, adică aproape 6.000 lei de fiecare vacă.

La aceste rezultate s-a ajuns datorită menținerii în producție a celor mai productive exemplare, îngrijirii și hrănirii animalelor în mod rațional. In locul vacilor a căror producție nu depășea de 1.200-1.400 litri lapte ori cum au fost întreținute și hrănite, — vaci îngrășate și vîndute prin ORACA — colectiviștii au cumpărat alte vaci recunoscute ca vaci de rasă pură. De asemenea, ei au luat hotărîrea (asta cu 3 ani în urmă) ca toate vițelele obținute în gospodărie de la cele mai productive vaci, să fie reținute pentru prăsilă. Aceasta a făcut ca acum gospodăria să dispună de aproape 60 de capete tineret taurin din care 21 juninci montate și care vor intra în curînd în producție.

Pentru a obține animale de o înaltă valoare zootehnică colectiviștii au acordat o mare atenție îngrijirii și hrănirii tineretului taurin lăsat pentru prăsilă. Astfel, hrănirea vițelelor s-a făcut după cele mai noi metode recomandate de știință.

O altă măsură care a dus la ridicarea productivității animalelor din gospodăria colectivă din Seleuș a fost hrănirea vacilor în mod rațional și cu un furaj variat și de bună calitate. In acest scop, au fost cultivate în 1959 cu diferite culturi furajere peste 60 de ha., iar în acest an 108 ha., din care cu porumb pentru siloz 30 de hectare. In felul acesta hrana de bază pentru vaci o constituie aici în timpul iernii porumbul însilozat (în 1959 s-a asigurat cîte 8.000 kg. siloz, iar în acest an s-a prevăzut cîte 12.000 kg. de siloz de fiecare vacă), și fînul de lucernă și trifoi. In timpul verii, vacile sînt hrănite cu masă verde. Astfel, începînd cu luna mai vacile sînt scoase de dimineață la pășune (gospodăria are o pășune bine îngrijită și productivă). Hrana de pe pășune li se completează cu secară masă verde, sau cu porumb masă verde. Bineînțeles că nu lipsește din hrana vacilor nici concentratele și nici borhotul. Acesta din urmă este procurat de gospodărie de la fabrica de bere.

— Eu hrănesc vacile în timpul iernii cu cîte 20 kg. de siloz, 4 kg. fîn de lucernă sau trifoi, 1-2 kg. de concentrate (după producția fiecăruia), și cu cîte 20-30 litri borhot. Vara le dau aceeași cantitate de concentrate și borhot, iar masă verde cît pot mînca, mi-a spus îngriijtorul Carol Fabian, unul din cîștigătorii premiului III din cadrul concursului organizat în 1959 de Ministerul Agriculturii pentru cel mai bun mulgător. (Carol Fabian a realizat o producție medie de 2.910 litri lapte pe cap de vacă furajată).

De curînd, colectiviștii din Seleuș au studiat și dezbătut proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960-1965 și pentru programul economic de perspectivă. Discuțiile s-au purtat în mod deosebit asupra problemelor privind creșterea animalelor. Cu această ocazie ei și-au revizuit planul de producție pe anul în curs și au analizat mai temeinic posibilitățile dezvoltării creșterii vacilor de lapte. Ca urmare, încă în acest an, numărul vacilor de lapte va ajunge la 80 adică cu 20 capete mai mult decît prevedea planul. Totodată colectiviștii au hotărît ca în anul viitor să mărească numărul vacilor de lapte pînă la 20 de capete de fiecare sută de hectare. De asemenea, ei și-au propus să obțină o producție medie de 2.800 litri lapte pe cap de vacă furajată față de 2.600 cît și-au planificat la începutul anului, iar în viitorii ani s-o ridice la 3.000 litri. Venitul bănesc pe care îl va realiza gospodăria în acest an numai din creșterea taurinelor se va ridica la peste 400.000 lei.

Pentru continua sporire a producției de lapte pe cap de animal, este bine ca îngrijitorii de vaci din această gospodărie să introducă mulsul de 4-5 ori pe zi la toate exemplarele cu o producție de peste 20 de litri lapte pe zi. Aceasta ar contribui la o activizare mai intensă a glandei mamare, ceea ce duce la ridicarea producției de lapte.

Rezultatele obținute în primele 5 luni ale acestui an sînt chezășie că cele propuse vor fi nu numai îndeplinite ci și depășite.

V. CAZACU

Cifre și fapte

● Cele 70 de întovărășiri agricole din raionul Zalău, regiunea Cluj, dispun de un fond obștesc în valoare de peste 435.000 lei. Acesta constă din 1.147 oi, dintre care mai mult de jumătate din rasa merinos, 6 saivane, 50 semănători de păioase și porumb, trioare, cîntare etc. O parte din fondul obștesc, în numerar, este depus la bancă.

● **Colectiviștii din Sag, regiunea Timișoara, ajutați de mecanizatorii de la S.M.T. au defrișat și desțelenit o suprafață de 67 ha pe care au redat-o circuitului agricol.**

● Pentru a-și crea noi surse de venituri colectiviștii din comuna Stoicănești, raionul Drăgănești-Olt, au hotărît să amenajeze un eleșteu de pește pe o suprafață de 18 hectare.

● Intrucît în cadrul G.A.C. „Calea Socialismului" din comuna Biharia, regiunea Oradea, a luat ființă o fermă model pentru creșterea oilor merinos, colectiviștii de aici au hotărît să construiască din fonduri proprii și resurse locale, un saivan cu o capacitate de 1.000 capete ovine.

● In scopul obținerii unor mari venituri bănești, membrii gospodăriei colective din orașul Medgidia au contractat în acest an cu statul 150.000 kg de grîu, 112.000 kg de porumb, 90.000 kg de floarea soarelui, 10.000 kg. de orz, 2.000 kg. de fasole 2.000 kg lînă și 20.000 kg de ceapă și cartofi.

Gospodăria colectivă din comuna Roma, raionul Botoșani, crește în acest an un însemnat număr de găini și rațe. In fotografie: îngrijitorul Toader Ateodoresei în orele obișnuite de muncă, la păsări.

Tot mai sus spre bunăstare și lumină

In aceste zile, în întreaga țară, în întreprinderi și instituții, în unități agricole socialiste, este dezbătut cu însuflețire proiectul de Directive. Au loc ședințe, adunări, convorbiri, discuții de la om la om...

Intr-o asemenea adunare a vorbit acum cîteva zile și Florea Fîntînă, președintele gospodăriei colective „1 Mai". din comuna Maglavit, raionul Calafat. Ascultați ce-a propus Fîntînă acum o săptămînă la adunarea amintită. „Să se înființeze pe lîngă Facultatea de Agricultură din Craiova o secție fără frecvență". Și a argumentat propunerea așa: „Proiectul de Directive prevede ca pînă în 1965 să se încheie procesul de colectivizare a agriculturii; o să avem nevoie de foarte mulți ingineri agronomi, și la sate sînt destui practicieni cu școală medie care ar trebui să învețe mai departe". Așa a vorbit Fîntînă.

După cum se vede, pe președintele din Maglavit nu-l preocupă numai ceea ce e legat de gospodăria lui. Și tocmai aici e minunea, adevărata minune. Fostul dijmaș nu se gîndește numai la ceea ce e legat de satul lui, ci cuprinde cu privirea întreaga țară. El știe, e convins, că 70—80 la sută cu cît va trebui să crească producția globală agricolă pînă în 1965 nu se poate face fără știință.

Cine a fost în aceste zile prin sate n-a putut să nu înțeleagă însemnătatea mare a cuvintelor din proiectul de Directive: „Pînă în 1965 se prevede încheierea procesului de colectivizare a agriculturii".

Au țăranii noștri un fel de-a povesti că i-ai tot asculta nopți întregi. Unul povestește liniștit, se ajută și cu mîinile, cu mimica feței. Intră altul în vorbă, face o observație plină de înțelepciune, stîrnind discuții aprinse. Așa, gospodărește, așezat, s-a discutat și despre proiectul de Directive cu ce are el mai de seamă pentru viața satului: în 5 ani colectivizare completă.

— Ce te-a făcut să intri în gospodăria colectivă, l-am întrebat deunăzi pe un colectivist din Mărtinești.

Cel întrebat nu s-a grăbit să-mi răspundă. A ridicat la gură țigara prinsă între degetul mare și arătător, a tras un fum și a început să-mi povestească.

— Pe semne că dumneata n-ai mîncat mămăligă făcută cu măgarul.

Cunoșteam și pînă atunci sumedenie de feluri în care bogătașii satelor au înjosit atîta amar de vreme pe țăranul truditor. Dar acolo, la Mărtinești, stînd pe buza unui șanț, am aflat încă unul.

Toate satele din împrejurimi și din Mărtinești, bineînțeles, au dat ani întregi mînă de lucru podgorenilor moșieri din Odobești. Sutelor de oameni care munceau în vii pentru îmbuibarea stăpînilor li se dădea zilnic un codru de mămăligă cu ciorbă din știr dat în floare sau din alte buruieni. Fiind aproape peste putință să mesteci mămăligi așa de mari, podgorenii angajau pe sezon, cîte un om cu măgar. Urechiatul legat de mesteacăn se învîrtea toată ziua, mestecînd mămăliga din cazanul băgat într-o groapă. Ca la roata cu care se udă grădinile de zarzavat. Rămîneau cocoloașe, uneori cam cît codrul cuvenit lucrătorului drept porție. Din vlaga lucrătorilor hrăniți în acest fel se scotea Rieslingul licoros pentru ospețele boierești.

Sînt vremuri care s-au dus, dar nu pot fi uitate.

Și acum? Se împlinește anul de cînd mărtineștenii au motive de deosebită mîndrie. Comuna lor e prima din raionul Focșani cu agricultura în întregime colectivizată.

Ceea ce este foarte interesant și semnificativ în discuțiile care se desfășoară, în aceste zile la sate pe marginea proiectului de Directive, este că oamenii nu vorbesc numai despre boabele ce vor fi date în gospodăria colectivă ca spor la ziua-muncă. Ei își angajează sprijinul pentru electrificare, ridicare de edificii culturale și de sănătate. In felul acesta se dă gospodăriei colective adevăratul și cuprinzătorul rol ce-l are, și-l va avea tot mai pronunțat, în viața satului: acela de mijloc sigur pentru ridicarea spre bunăstare și lumină a țăranului muncitor.

T. OPREA

Dan Vera a preferat vieții liniștite, lipsite de răspundere, activitatea în producție. A părăsit munca de funcționară pe care o avea în București, s-a înscris la facultatea de zootehnie pe care a terminat-o cu succes și acum iat-o la G.A.S. Mînăstirea. Invitată în fața aparatului de fotografiat, inginera Vera Dan n-a venit singură (fotografia din dreapta). Gheorghe N. Constantin de la G.A.S. Mînăstirea, raionul Oltenița, aducînd de la pășune cei 60 de viței pe care-i îngrijește cu pricepere. (fotografia din stînga).

Organizarea întreținerii porcinelor în tabere de vară la G. A. S. Variaș

Intreținerea porcinelor în tabere de vară este un procedeu eficient de prevenire a mortalităților, de creștere a unui tineret sănătos, de mărire a sporului mediu zilnic de creștere în greutate în perioada de îngrășare și de reducere simțitoare a cheltuielilor de producție. Cele mai raționale tabere de vară sînt acelea care necesită cheltuieli de construcții reduse și răspund tuturor cerințelor zootehnice pentru întreținerea efectivelor de animale. Este știut că, în timpul verii, ritmul tuturor proceselor fiziologice care se petrec în organismul animalelor se intensifică făcînd ca în condițiile unei furajări bogate în substanțe proteice și vitamine, randamentul de îngrășare să crească simțitor. Pe lîngă hrană, o influență însemnată o exercită și complexul de factori naturali. In organizarea întreținerii animalelor în tabere și adăposturi de vară, problema de bază o constituie de aceea utilizarea la maximum a factorilor naturali care se obțin prin apropierea condițiilor de întreținere în adăpost, de condițiile de întreținere la pășune.

G.A.S. Variaș are o experiență de circa 3 ani în întreținerea taurinelor în tabere de vară. Rezultatele bune obținute au impus extinderea acestei metode și la porcine. Anul acesta, la începutul lunii mai, s-a organizat o tabără de vară pe o lucernieră pentru 400 de capete de scroafe. Tabăra constă dintr-un sălaș comun pentru scroafele în montă și gestante și din boxe individuale, așezate direct pe lucernieră pentru scroafele care fată. Sălașul comun, acoperit cu carton asfaltat, este închis pe trei laturi cu pereți de stufit. In fața sălașului se găsește o platformă de alimentare și o fîntînă improvizată, care asigură apa necesară în timpul zilei. Scroafele sînt pășunate maximum două-trei zile pe aceeași parcelă, care-i împrejmuită cu păstorul electric. Datorită folosirii păstorului electric, norma de deservire a fost mărită la 100—150 capete. Ingrijitorul are, în principal, sarcina de urmărire a montei și de alimentare cu concentrate și apă proaspătă.

Pentru regenerarea lucernierei după pășunat, se aplică o ușoară discuire, 100—150 de kg de îngrășămînt azotat și 150 de kg de superfosfat, după care se trece cu o grapă grea. Lucrate astfel, lucernierele se regenerează foarte bine. Prin întreținerea scroafelor în tabere de vară s-au putut înlocui în mare măsură concentratele cu lucernă masă verde. Scroafele pășunează între 8—12 kg de lucernă zilnic. Cînd erau ținute în grajduri, în regim de stabulație, rația zilnică de concentrate era de 3,5 kg Trecerea la regimul de pășune și reducerea concentratelor s-a făcut treptat. Astfel, la ieșirea în tabără rația de concentrate s-a redus la 2 kg pe cap de scroafă furajată, iar după 10 zile a fost micșorată la 1,5 kg. Acum rația furajată pe cap de scroafă din sălașul comun este, compusă din următoarele:

DENUMIREA FURAJULUI	U. M. KG	LEI PE RAȚIE
PORUMB BOABE	0,600	0,54
ORZ	0,200	0,14
SOIA	0,200	0,60
SROTURI	0,200	0,19
GOZURI	0,150	0,05
MAZĂRE	0,150	0,12
MASĂ VERDE	-	0,02
TOTAL CONCENTRATE	1,5	1,66

In ipoteza că din furajarea scroafelor se elimină soia — care nu este din producție proprie, ci achiziționată prin Agrosem la un preț de 3,04 lei per kg. — și se înlocuiește cu 200 de grame tărîțe, costul rației furajere zilnice în tabără scade cu 48 bani, revenind la 1,18 lei. In perioada de stabulație costul complet al unei zile de furajare este 6,54 lei, pe cîtă vreme în tabăra de vară de numai 2.29 lei. Comparativ, pe elementele componente ale prețului de cost, calculația unei zile de furajare se prezintă astfel:

ELEMENTE PREȚ COST	COST PE ZILE DE FURAJARE ÎN STABULAȚIE	COST PE ZILE DE FURAJARE ÎN TABĂRĂ
SALARII	1,03	0,21
FURAJE	4,35	1,66
AMORTISMENT SPECIFIC	0,10	0,12
ALTE MATERIALE	0,34	0,08
CHELTUIELI INDIRECTE	0,64	0,20
ALTE CHELTUIELI	0,08	0,01
TOTAL	6,54	2,28

După cum se observă se obțin economii substanțiale atît la consumul de muncă materializată cît și la consumul de muncă vie. Numai la consumul de furajare de pildă, se obține o economie zilnică pe cap de scroafă de 2,69 de lei, ceea ce înseamnă că, pe întregul nostru efectiv, economisim la acest capitol de cheltuieli peste 1.000 de lei pe zi.

Reducerea cheltuielilor prevăzute la capitolul „alte materiale" se explică prin aceea că în tabără se înlătură sau se micșorează mult consumul de var, mături, dezinfectante etc. Reducerea cheltuielilor comune și generale cu 0,44 lei pe zi furajată este consecința economiilor care se fac la toate elementele cheltuielilor amintite

Diferența de 0,02 lei între amortismentul specific în tabără, față de stabulație, provine din faptul că actualmente amenajările din tabără sînt trecute în amortisment cu regim de recuperare integrală pe un an deși în realitate ele au o durată de peste 5 ani, precum și din faptul că 25 la sută din boxele de fătare au fost confecționate la Centrul mecanic Arad, care le-a livrat gospodăriei cu 1.300 lei bucata.

Prin instalarea boxelor de fătare pe timp de șase luni în tabere de vară, prin creșterea tineretului provenit din aceste fătări, precum și a aceluia din fătările trimestrului I tot în tabere de vară (lucru practicat de altfel și în anul 1959), se reduce procentul de pierderi prin mortalitate și sacrificări din necesitate cu cel puțin 5 la sută, se reduce consumul de medicamente și consumul de furaje concentrate cu peste 50 la sută. In plus de aceasta, se obține un material de îngrășare viguros, sănătos, cu mare putere de asimilare. Ca o consecință directă a acestor factori, animalele introduse în îngrășătorii din taberele de vară au realizat sporuri medii zilnice cuprinse între 600—700 grame, fapt ce a redus perioada de îngrășare și a mărit viteza de circulație a fondului de rulment.

Anul trecut, cînd gospodăria a cheltuit 6,90 lei pe zi pentru furajarea unei scroafe, prețul de cost al purcelului înțărcat a fost de 168 de lei. Anul acesta prețul de cost al unui purcel fătat și crescut în tabără, va fi la înțărcare de numai 98 de lei.

Ing. LUCA ILIE
directorul G.A.S. Variaș,
raionul Sînnicolau Mare

Nici o lucrare rămasă în urmă

— Am pregătit din vreme tot sistemul pentru irigat o tarla de porumb de 20 de ha și 10 ha de zarzavat, dar ploile din primăvara asta ne-au scutit pînă acum, m-a informat brigadierul de cîmp, Ion Constantin.

Colectiviștii din Vîrteju sînt grădinari iscusiți. De pe cele 33 de ha de grădină sînt hotărîți să scoată recolte mari cu mult mai mari față de cele din anii trecuți.

Lucrarea pe care au făcut-o pentru a putea iriga în caz de nevoie, 20 de ha însămînțate cu porumb, este una din frumoasele realizări ale colectiviștilor din Vîrteju. Dezbaterea proiectului de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R., la care au participat sute de colectiviști, a dat un nou imbold în munca colectiviștilor. Inginerul agronom Gheorghe Iordache, luînd cuvîntul a arătat colectiviștilor cu cifre comparative din recoltele obținute de ei cu ani în urmă, că prevederile proiectului de Directive sînt posibile de realizat și chiar de depășit. Brigadierul de cîmp, Ion Constantin, a arătat că pe cele 330 de hectare culturile sînt executate bine și la zi. De asemenea, brigadierul legumicol era tare bucuros că și lucrările din grădina de legume și zarzavaturi pe 33 de ha nu sînt mai prejos ca cele din cîmp. Nici responsabilul sectorului zootehnic n-a vrut să treacă acest prilej fără ca să arate realizările din sectorul său. Gospodăria are 55 de vaci cu lapte, lot nou creat anul acesta și 22 de viței, 23 de scroafe de prăsilă, 7 scrofițe și aproape 150 de purcei. La acest sector lucrează fruntași în muncă așa cum sînt responsabilul zootehnic Alecu Ștefan, Vulcan Dumitru, Voicu Ion și Neagu Ion. O grijă deosebită au avut-o colectiviștii din Vîrteju ca sectorul zootehnic să aibă o solidă bază furajeră. Grija aceasta se poate vedea din faptul că ei au mărit suprafața de porumb pentru siloz, de la 26 de ha cît au avut anul trecut, la 42 de ha. Totodată colectiviștii au mai semănat 10 ha de ovăz și 72 de ha de lucerna.

— Sîntem hotărîți ca anul acesta să mărim producția în toate sectoarele. Condiții bune avem, oamenii sînt harnici și S.M.T. Ciorogîrla ne ajută ori cînd cerem sprijinul, cu lucrări de bună calitate și executate la vreme. La porumb cred că vom sălta recolta la hectar cu peste o mie de kg față de anul trecut. La grîu semnele arată o producție foarte bună. Și la grădină, printr-o mai bună organizare a muncii, vom avea rezultatele dorite. In cinstea Congresului al III-lea al P.M.R. gospodăria noastră colectivă luptă să fie printre fruntașe pe raionul Domnești. Inceputul l-am făcut cu întreținerea culturilor și ne vom strădui să fim la înălțimea sarcinilor din proiectul de Directive — a zis hotărît tov. Florea Dumitru, președintele gospodăriei colective din Vîrteju.

I. TERBESCU

Imbunătățirea bazei furajere și hrănirea rațională factori de primă importanță pentru ridicarea producției

EFTIMIE PALAMARU
șeful Secției de alimentație
din I.C.Z.

In proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. se acordă o importanță deosebită creșterii animalelor și îmbunătățirii bazei furajere, ca mijloc de seamă în dezvoltarea producției animale.

In proiect se arată printre altele că: „producția pășunilor și fînețelor naturale trebuie să se mărească de la 4.000 kg. masă verde la ha. cît este astăzi la cel puțin 10.000 kg în 1965". In legătură cu aseasta arătăm că la stațiunea experimentală zootehnică Bonțida, regiunea Cluj, care posedă o suprafață de 972 ha de pășuni și fînețe naturale, pînă în 1959 producția de masă verde la ha a fost cuprinsă între 4000 și 8000 kg. In urma măsurilor de ameliorare luate încă din toamna anului 1959 ca: supraînsămînțarea suprafețelor mai puțin productive (cu 40 kg de semințe de ierburi leguminoase și graminee perene la ha), aplicarea de îngrășăminte chimice (100 kg/ha superfosfat în toamnă și 150 kg/ha azotat de amoniu în primăvară) sau gunoi de grajd (25 tone/ha), defrișarea arboretului dăunător, precum și prin grăparea și discuirea pășunilor și fînețelor, în primăvara anului curent, au fost obținute anul acesta rezultate mult mai bune. Astfel la determinările făcute la 1 iunie a.c. s-a constatat că producția de masă verde s-a mărit mult, obținîndu-se între 10.000—15.000 kg ha la pășuni și între 15.000-20.000 kg ha la fînețele naturale. Totodată s-a înregistrat și o însemnată îmbunătățire calitativă prin ridicarea procentului de ierburi leguminoase. Acest exemplu arată că obiectivele proiectului de Directive sînt pe deplin realizabile și că în acest scop, trebuie să se acorde o atenție deosebită măsurilor de îmbunătățire ca: supraînsămînțarea, aplicarea de îngrășăminte (chimice și naturale), lucrărilor de îngrijire și întreținere etc.

Pentru aplicarea măsurilor de ameliorare pe o scară mult mai mare decît pînă în prezent, propunem ca sfaturile populare să aibă în vedere că repartiția pășunilor și fînețelor pentru folosință, gospodăriilor agricole colective și de stat să se facă pe mai mulți ani, pentru ca aceste unități să fie interesate în acțiunea de îmbunătățire a lor.

De asemenea este necesar ca Departamentul Gostat și sfaturile populare regionale și raionale să ia măsuri pentru înființarea și extinderea semincerilor pentru ierburi perene, mijloc puternic pentru ridicarea productivității pășunilor și fînețelor.

Tot pentru îmbunătățirea pășunilor și fînețelor propunem ca în cadrul cursurilor agrozootehnice de masă să se dea o atenție mai mare lecțiilor privind sistemul de îmbunătățire și de folosire rațională a pășunilor pe tarlale. In experiențele făcute de I.C.Z. și I.C.A.R., folosirea acestui sistem a dus la ridicarea producției de masă verde la ha cu 28—37 la sută și la sporirea producției de lapte la vaci cu pînă la 34 la sută, iar a producției de lînă la oi cu 30 la sută.

In proiectul de Directive se arată că „se va organiza producția industrială a furajelor combinate". Acesta este unul din cele mai importante mijloace pentru hrănirea rațională a animalelor și ridicarea productivității lor, întrucît nutrețurile combinate cuprind sub o formă sintetizată, cantitățile necesare de proteine, vitamine, săruri minerale (macro și microelemente) cît și de antibiotice, care ridică valoarea biologică a hranei și contribuie la menținerea sănătății și ridicarea producției animalelor. Totodată se realizează pe această cale o însemnată scădere a prețului de cost a produselor animale.

Pentru realizarea unor nutrețuri combinate cu mare eficacitate este necesar să se acorde o importanță deosebită producerii de nutrețuri proteice cu o valoare biologică ridicată, cum este fabricarea pe scară industrială a drojdiei furajere. Cercetările întreprinse atît la noi cît și în alte țări au arătat că pentru producerea drojdiei furajere se pot folosi ca materii prime: leșii bisulfitice de la fabricile de celuloză și hîrtie, cocenii de porumb și paie de cereale, rumeguș de lemn, stuf, melasă etc., care se găsesc din abundență în țara noastră. Din calculele economice făcute rezultă că 1 kg de drojdie furajeră uscată se poate obține: din 166 litri leșii bisulfitice, la un preț de circa 4,5 lei/kg; din 14,3 kg paie grosiere de cereale la un preț de circa 4,5 lei/kg; din 9,3 kg coceni de porumb la circa 4,4 lei/kg și din 3,3 kg melasă (50 la sută zahăr) la circa 3,6 lei/kg.

In experiențele făcute cu folosirea drojdiei furajere la îngrășarea porcilor s-a realizat atît mărirea sporului de greutate vie cu 38—40 la sută și scurtarea perioadei de îngrășare cu 28 la sută, cît și o economie de circa 28 la sută din nutrețurile concentrate care pot fi folosite în alte scopuri.

Față de avantajele drojdiei furajere socotim necesar ca Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei să înființeze secții de producerea drojdiei furajere pe bază de leșii bisulfitice rezultate de la fabricile de hîrtie și celuloză, iar Ministerul Agriculturii să construiască întreprinderi de producerea drojdiei furajere în zonele naturale cu materii din abundență.

Odată cu dezvoltarea nutrețurilor combinate propunem ca Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei să ia măsuri pentru dezvoltarea industriei de vitamine sintetice (A, B2, D etc.) și microelemente. Folosirea acestora în hrana păsărilor și porcilor asigură o ridicare simțitoare a producției de ouă și o creștere rapidă a tineretului aviar și porcin.

Prin folosirea vitaminelor A, D2, B2, PP și B12 în hrana puilor de găină sporul de greutate față de martor în experiențele făcute de I.C.Z. a crescut între 8—10 la sută, iar mortalitatea s-a redus în medie cu 5 la sută.

In ce privește rolul microelementelor este suficient dacă amintim numai faptul că prin folosirea cobaltului în hrana păsărilor și porcilor, producția s-a mărit cu 30 la sută la găinile ouătoare, cu 14 la sută la puicuțe și cu 27 la sută la cocoșei. La purceii sugari care au primit în hrană cobalt, sporul de greutate a fost mai mare cu 13 la sută la vîrsta de 1 lună și cu 9 la sută la 2 luni. Toate acestea arată importanța mare care trebuie să se acorde producerii și folosirii microelementelor și vitaminelor în hrana animalelor productive.

Alte componente a nutrețurilor combinate, care trebuie folosite într-o măsură mai mare de către toate G.A.S.-urile și G.A.C.-urile crescătoare de porci și păsări, sînt antibioticele. Dintre ele o eficacitate mai mare o au Aurexul, Vitaurom 40 și Furadicilul, care se prepară la noi în țară.

In urma folosirii lor, sporurile de greutate la purceii sugari s-au mărit cu 15—31 la sută față de martor, la tineretul supus îngrășării cu 16—30 la sută, la puii de găină cu 3 la sută, iar producția de ouă la găini a sporit cu 12 la sută, reducîndu-se în același timp pierderile prin mortalitate pînă la 10 la sută la tineretul porcin și la 8—14 la sută la puii de găină.

Prin aplicarea în practică a indicațiilor proiectului de Directive privitor la îmbunătățirea bazei furajere și a măsurilor ce trebuie luate în acest scop, se vor putea realiza și depăși prevederile privitoare la sporirea producției animale.

Nu rezultatul, ci actul...

Am în mînă un dosar. Conține acte ce privesc valori materiale. Iar cînd e vorba de astfel de valori, prezența revizorului contabil e inevitabilă. In dosarul cu pricina fiecare filă poartă amprenta lui. Și fiecare filă conține imputații. Iată una: conducerea G.A.S. Redea, raionul Caracal, este penalizată cu suportarea costului unei lucrări pe care a plătit-o de două ori. Pînă aici se pare că din partea revizorului contabil totul e în regulă, că el se dovedește, așa cum trebuie să fie, un neînduplecat apărător al avutului statului. Conducerea gospodăriei a contestat imputația și a cîștigat. Adică i s-a aprobat să nu suporte costul lucrării imputate. Conducerea G.A.S. a cîștigat fiindcă n-a fost vorba de o lucrare plătită de două ori, cum a prezentat lucrurile revizorul contabil, ci de o lucrare făcută de două ori. Iar pricina repetării lucrării n-a stat în calitatea ei slabă, ci în cauze dintre cele mai obiective. Gospodăria a strîns lucerna în căpițe. A căzut după aceea o ploaie torențială. Ca să nu se strice lucerna gospodăria a fost nevoită să o răsfire ca să se usuce și s-o strîngă a doua oară. Lucrarea era necesară. Cheltuind cîteva sute de lei, gospodăria a evitat pierderi de mii de lei. Deși i s-a explicat, revizorul contabil n-a vrut să priceapă lucrul acesta și a aplicat penalizări. Dacă i s-ar fi prezentat un proces verbal de justificare a pagubei desigur că revizorul n-ar fi avut nimic de obiectat. Pe un revizor contabil birocrat îl interesează — după cum se vede — nu rezultatul ci actul. N-am vrea să se înțeleagă din cele spuse că pledăm pentru o exigență scăzută a revizorilor contabili. Ei au datoria să descopere necinstea sub orice formă s-ar ascunde și — în același timp — să promoveze inițiativele menite să contribuie la păstrarea avutului obștesc.

Revizorul contabil în cauză nu mai lucrează la Trustul Gostat Craiova, penalizarea aceasta cît și celelalte, găsite nejuste, au fost anulate. Rămîne însă faptul. Și ca repetarea lui să nu se întîmple, acesta-i motivul pentru care am scris.

M. HOBIȚAN

Din Uniunea Sovietică

O nouă combină de recoltat cereale

Agricultura Uniunii Sovietice a fost înzestrată cu noi combine pentru recoltatul păioaselor.

Aceste minunate mașini de recoltat au fost create la Uzina de combine din Tula. La combinele „U.C.T.-I" — așa se numesc noile agregate — constructorii au prevăzut o schemă pentru recoltatul cerealelor cît se poate de economic și eficace. Grînele tăiate sînt transmise printr-un transportor în treierătoare, de unde boabele sînt lăsate să cadă în coșul de grăunțe al combinei, iar paiele în dispozitivul atașat în mod special la combină, pentru reținerea și balotarea paielor.

Lățimea de lucru a secerătoarei este de doi metri și șaizeci de centimetri, iar a tobei batozei de optzeci de centimetri. Toate acestea fac să crească în mod considerabil capacitatea de recoltat a combinei. Intr-o zi o „U.C.T.-I" recoltează grîne foarte dese, de pe o suprafață de peste cincisprezece ha.

Echipajul combinei este format dintr-un singur om. Manevrarea mecanismelor combinei „U.C.T. I" este deosebit de simplă: un dispozitiv hidraulic reglementează ridicarea și lăsarea în jos a secerătoarei și a paletelor, înlesnind învîrtirea volanului. Cabina combinerului este foarte bine plasată; de acolo, combinerul are posibilitatea să vadă de jur împrejur foarte bine. Combina are mai multe viteze pentru lucru: cea mai mică este de 5 km., iar cea mai mare de 9 km. pe oră. In situația în care trebuie să se deplaseze de pe un loc pe altul, combina are o viteză de 60 de km pe oră.

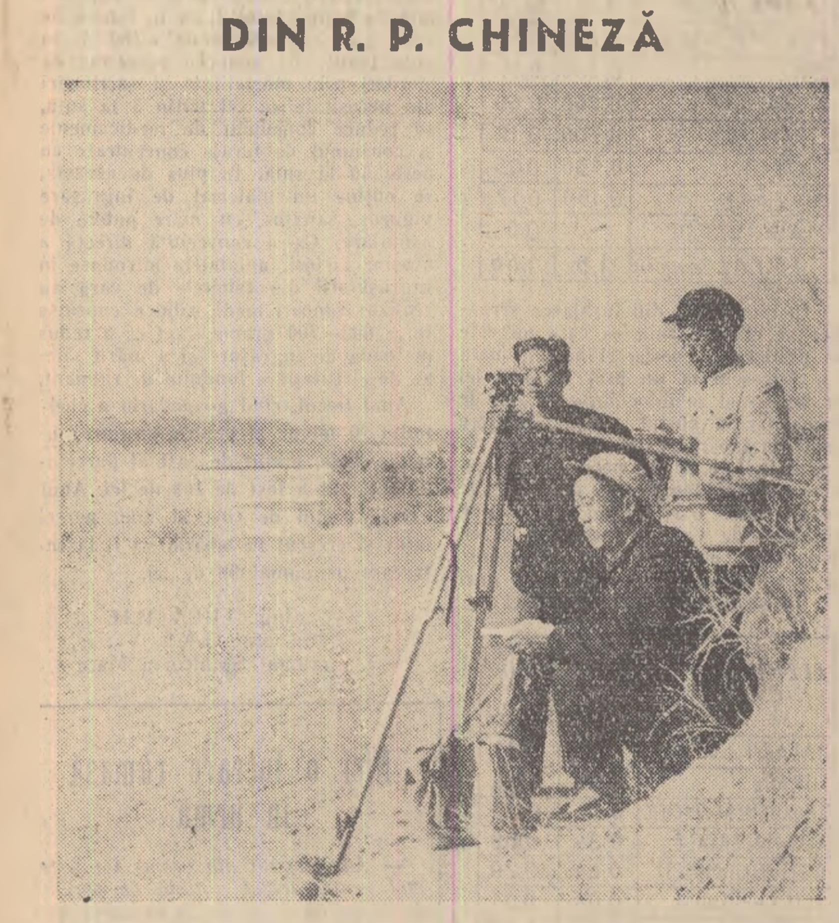
Plugul automat

Nu de mult, pe cîmpiile stațiunii de pe lîngă Uzina constructoare de mașini din regiunea Baltica se putea vedea o priveliște neobișnuită. Pe unul din loturi, niște camioane basculante mari au adus un mare număr de bolovani și... i-au răspîndit pe lot. Apoi a fost adus pe lot un tractor Diesel la care era atașat un plug cu patru brazde.

Oare tractoristul avea de gînd să are acest cîmp plin de bolovani? Intocmai. Iată-l că a conectat automatul hidraulic, brăzdarele s-au înfipt în pămînt. Tractorul s-a pus în mișcare, lăsînd în urma sa patru brazde late. Dar iată, în calea tractorului un bolovan. Tractoristul îl înconjoară dar brăzdarele se îndreaptă chiar spre bolovani. De bună seamă acuma va avea loc un accident, dar... brăzdarele se ridică deodată trec peste bolovan și din nou se înfig în pămînt, continuîndu-și lucrul. Cine a ridicat brăzdarele? Tractoristul? Nu. A acționat automatul care de fiecare dată cînd întîlnește un obstacol ridică, apoi coboară brăzdarele fără a avea nevoie de ajutorul omului.

Plugurile automate, așa se numesc aceste mașini, au fost elaborate într-un birou special după proiectele mașinilor agricole pentru raioanele de nord-vest ale Uniunii Sovietice. Ele au fost bine apreciate și vor fi folosite pe scară largă în colhozurile și sovhozurile din republicile baltice pe ale căror terenuri există mulți bolovani.

DIN R. P. CHINEZĂ

Țăranii din provincia Țensi depun o muncă susținută pentru efectuarea unor vaste lucrări de irigație, în urma cărora vor fi valorificate 134.000 hectare de noi terenuri agricole.

La Geneva

Conferința pentru dezarmare și-a reluat lucrările

Comitetul celor zece state pentru dezarmare și-a reluat lucrările. Așa cum arătau ieri știrile sosite de la Geneva, lucrările Comitetului se desfășoară în atmosfera produsă de noile propuneri ale Uniunii Sovietice cu privire la prevederile fundamentale ale unui tratat de dezarmare generală și totală.

Prin noile sale propuneri prezentate în înțelegere cu celelalte țări socialiste, Uniunea Sovietică arată că pentru a înlesni rezolvarea cît mai grabnică a problemei dezarmării, ea este gata să se înfăptuiască distrugerea tuturor mijloacelor de transport a armei atomice și cu hidrogen, încă din prima etapă a programului de dezarmare, adică înainte de interzicerea armei nucleare. Guvernul sovietic este dispus să facă aceasta, cu toate că în momentul de față dispune de o superioritate unanim recunoscută, în domeniul celor mai moderne și eficiente mijloace de transport — rachetele balistice intercontinentale.

O dată cu distrugerea tuturor mijloacelor de transport la țintă a armei nucleare, în prima etapă a programului de dezarmare generală și totală, trebuie însă distruse și bazele militare străine de pe teritoriul altor state și să fie retrase trupele străine de pe aceste teritorii.

Ziariștii veniți din toate colțurile lumii la această conferință, oamenii iubitori de pace de pretutindeni au primit cu interes aceste propuneri și așteaptă ca ele să fie luate în seamă de către puterile occidentale.

Intr-o declarație a sa din 6 iunie, guvernul R. P. Chineze a arătat că el sprijină noua propunere a guvernului sovietic. Declarația arată mai departe că din cauza poziției puterilor occidentale, problema dezarmării se discută de peste zece ani și pînă acum nu s-a obținut nici un fel de rezultat. „Considerăm că noua propunere de dezarmare a guvernului sovietic constituie o piatră de încercare pentru puterile imperialiste și o refuzare a acestei propuneri ar demasca și mai mult minciuna cu privire la dragostea de pace a puterilor imperialiste în frunte cu S.U.A.", subliniază declarația guvernului R.P. Chineze.

Numeroase guverne printre care și guvernul țării noastre, au făcut, de asemenea, declarații prin care arată că vor sprijini programul propus de U.R.S.S. pentru dezarmare generală și totală.

In declarația guvernului R. P. Polone se subliniază că noile propuneri ale U.R.S.S. constituie o dovadă a faptului că ea este gata să meargă în întîmpinarea puterilor occidentale, să soluționeze în mod pozitiv problemele dezarmării.

Guvernul R. D. Germane a dat un comunicat în care arată că poporul german este deosebit de interesat în rezolvarea problemei dezarmării.

Guvernul sovietic — spune printre altele declarația guvernului R. P. D. Coreene, — caută toate căile pentru a realiza un acord cu privire la dezarmare în cadrul tratativelor cu occidentul.

Multe organizații și numeroși oameni politici din S.U.A., Anglia, Franța, India, Italia etc., au făcut declarații prin care aderă la noua propunere a U.R.S.S. Printre aceștia se numără și G. Kennan, fostul ambasador al S.U.A. în U.R.S.S. Arătîndu-și încrederea pe care o are în dorința de pace a sovieticilor, Kennan cere guvernului S.U.A. să discute serios problema dezarmării.

Deosebit de grăitor este și comentariul presei indiene, care spune că „Studierea atentă a noului plan de dezarmare în trei etape ne convinge că nu poate exista plan mai practic decît acesta".

Reprezentanții oficiali ai puterilor occidentale participante la Conferința de la Geneva au promis că vor studia cu atenție noile propuneri sovietice. Unii dintre ei au recunoscut chiar că ele permit realizarea unor progrese în activitatea comitetului celor zece state.

Orice om cinstit își pune însă din nou întrebarea: guvernele puterilor occidentale doresc să înceapă discuții serioase în legătură cu problema dezarmării, ori vor numai să arate în fața popoarelor că ar dori pacea?

Din comentariile presei americane, precum și din declarațiile făcute de către un reprezentant al Departamentului de Stat al S.U.A., reiese că deși propunerile sovietice sînt valoroase în sine, nu vor putea fi duse la îndeplinire decît într-un climat de încredere între state, climat care în momentul de față nu există, din cauza eșecului conferinței de la Paris. In legătură cu aceasta ar putea fi pusă o nouă întrebare: S.U.A. n-au torpilat oare conferința de la Paris, tocmai pentru a putea spune că din cauza eșecului acestei conferințe nu se poate ajunge acum la înțelegere?

Prin acțiunile agresive care au dus la torpilarea conferinței de la Paris, diplomația S.U.A. au suferit o grea și rușinoasă înfrîngere. Marea majoritate a locuitorilor globului pămîntesc, și-au putut da seama că una spun cercurile conducătoare americane despre pace și alta gîndesc. Prin comportarea lor la Conferința de la Geneva, cercurile occidentale au prilejul să dovedească prin fapte, că doresc într-adevăr pacea, nu vorbind despre pace, ci lucrînd în folosul ei. Occidentalii trebuie să înțeleagă că încercînd să păcălească popoarele se păcălec, pe ei înșiși, căci mașinațiunile lor nu mai prind: omenirea e vigilentă și nu se va mai lăsa înșelată.

Din R. P. Albania

Pe drumul belșugului

Vasile Tilka, președintele cooperativei agricole din Rrembec, un sătuc din districtul Korcea, e un om înalt, cu o privire pătrunzătoare. Văzîndu-ne că am vrea să stăm de vorbă, ne poftește să ne așezăm și răspunsurile lui nu se lasă mult așteptate.

— Doisprezece ani de muncă în colectiv înseamnă ceva! Oamenii s-au obișnuit cu munca asta. Ca să vă dați seama de progresele realizate în răstimpul acestor doisprezece ani, îngăduiți-mi să vă atrag atenția asupra principalelor culturi:

Culturi	Chintale la hectar 1949	1959
grîu	13,45	24,00
sfeclă de zahăr	169,00	310,00
orz	20,00	26,50
cartofi	73,00	177,00

Trebuie menționat că pe o suprafață de 12 hectare s-au obținut 40 chintale de grîu la hectar, pe 2 ha — 250 chintale de cartofi la ha și pe 2 ha — 620 chintale de sfeclă de zahăr la ha. Aceste rezultate au fost obținute anul trecut numai pe cîteva loturi, dar în viitorul apropiat se vor obține astfel de recolte pe sute de hectare.

Dacă cooperativa noastră se mărginea încă în 1958 numai la culturile de cereale, în prezent cunoaște aici o puternică dezvoltare și ramura creșterii vitelor. Cooperativa posedă 107 vaci de lapte din rasa „Valdostana", 127 de tauri, boi și viței, 800 de păsări de curte și 25 de cai.

O dată cu dezvoltarea gospodăriei, a crescut și valoarea zilei-muncă. Dacă în 1949 s-au dat pentru o zi-muncă 190 leka în numerar, în 1959 s-au dat 245 leka.

In anul 1959 s-au distribuit țăranilor cooperatori 25.600.000 leka, iar fondul indivizibil s-a ridicat la 23.257.000 leka. După cum vedeți, sîntem o cooperativă milionară.

Familia țăranului cooperator Izet Emini a prestat anul trecut 2.002 zile-muncă, pentru care a primit 456.300 leka în numerar.

Aceasta în ceea ce privește realizările și veniturile. Cît privește construcțiile, puteți să vedeți și dumneavoastră ce-am făcut noi.

Urmînd sfatul președintelui, am pornit pe ulițele satului. Casele pe care le întîlnim în drum sînt aproape toate noi. Cooperatorii au construit 137 de case, o școală de 7 ani, 4 hambare, 6 coșare, ș.a.

Toți cooperatorii ne vorbesc cu multă mîndrie de noua Casă de cultură, ce se construiește în mijlocul satului. Acum nu i se văd decît zidurile, dar nu e departe ziua cînd această clădire va adăposti o sală cu 300 de locuri, un cabinet agrotehnic, camere pentru artiștii amatori, o bibliotecă, o sală de lectură, un bufet, ș.a.

SPORT

In cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

Victorii de prestigiu ale sportivilor noștri

Minunatele condiții create de partid și guvern au făcut ca în ultimul timp mișcarea sportivă din țara noastră să înregistreze o serie de succese remarcabile. La diferite competiții internaționale sportivii noștri, luptînd cu multă voință și dragoste pentru culorile patriei, au reușit să cucerească titluri de campioni olimpici și europeni, sau au devenit recordmeni mondiali.

Numele maestrei emerite a sportului **Iolanda Balaș**, care deține recordul mondial la săritura în înălțime, este astăzi cunoscut în toate colțurile lumii. Și asemenea ei avem numeroși sportivi care ne reprezintă cu cinste în întrecerile sportive internaționale.

Săptămîna aceasta o serie de sportivi din țara noastră ne-au adus noi victorii de prestigiu, care au fost consemnate în toată presa de peste hotare. Astfel, duminică reprezentativa de rugbi a repurtat o strălucită victorie, întrecînd, pentru prima oară, reputata echipă a Franței, cotată în prezent printre cele mai bune din lume. Cei prezenți la acest meci au trăit momente emoționante de bucurie. Componenții echipei noastre au desfășurat un joc excelent și au luptat cu o voință rar întîlnită, făcînd pe reprezentanții Franței să părăsească învinși stadionul „23 August" din Capitală.

După meci, arbitrul italian **Silvio Pozzi**, care a condus această întrecere sportivă, a declarat:

— „Echipa romînă a luptat cu mult elan și a arătat un progres remarcabil față de ultimele jocuri disputate cu reprezentativa Franței, obținînd o mare victorie".

Iar antrenorul și selecționerul unic al echipei franceze, **Marcel Laurent**, cu care am stat de vorbă a doua zi, ne-a spus:

— „A fost un joc viu disputat, așa cum n-am mai văzut de mult. Echipa d-voastră s-a întrecut pe sine. In special — înaintarea a excelat. Jucătorii romîni au arătat calități deosebite și au știut să anihileze toate acțiunile întreprinse de echipa noastră. Pentru aceasta merită felicitări".

Iată și declarația pe care ne-a făcut-o jucătorul **Viorel Moraru**, căpitanul echipei noastre de rugbi:

— „Trăiesc cele mai emoționante clipe din viața mea. Am obținut o victorie de mare prestigiu pentru culorile patriei noastre, victorie pe care am dorit-o atît de mult și pentru care ne-am pregătit intens. Desigur, că acest lucru se datorește în primul rînd condițiilor optime ce ni s-au creat. Sînt nespus de bucuros că putem închina această victorie marelui eveniment din viața poporului nostru muncitor: **al III-lea Congres al P.M.R.**

Un alt rezultat remarcabil l-a obținut în seara zilei de luni 6 iunie, în ultima zi a întrecerilor din cadrul campionatelor internaționale de atletism ale R.P.R., maestra emerită a sportului **Iolanda Balaș**. Ea a reușit să treacă, de o manieră care a entuziasmat pe spectatori, stacheta ridicată la 1,85 m, stabilind un nou record mondial la proba de săritură în înălțime.

Apoi, mai putem menționa titlul de campion balcanic cucerit de sportivul romîn **I. Pîrvulescu**, la întrecerile de lupte clasice ce s-au desfășurat în orașul Burgas, din R. P. Bulgaria, ca și frumosul succes obținut de reprezentanta noastră, **Olga Orban**, clasată pe primul loc la concursul internațional de scrimă de la Varșovia.

★

Iată o serie de succese de prestigiu cu care ne mîndrim. Sînt victorii pe care sportivii noștri le închină celui de-al III-lea Congres al P.M.R. Sînt victorii care se consemnează cu litere mari în palmaresul mișcării sportive din țara noastră, care, sub conducerea partidului, cunoaște în zilele noastre o dezvoltare fără precedent.

M. LERESCU

Pămînt furat

In august 1948, la „Conferința mesei rotunde" de la Haga, unde s-au întrunit reprezentanții Indoneziei și ai Olandei — șeful delegației olandeze s-a văzut nevoit să declare că guvernul olandez recunoaște independența Indoneziei. Doar Irianul de vest rămîne însă vremelnic sub stăpînirea Olandei. Libertatea acestui rest de pămînt (la drept vorbind de o întindere uriașă) va fi rezolvată cel mai tîrziu pînă la 1 ianuarie 1961.

Dar iată că se apropie 1 ianuarie 1961, și această obligațiune a fost făcută uitată. Ca o sfidare în plus, Olanda trimite pe pămîntul Irianului de vest noi forțe armate, în afară de cele staționate acolo.

Colonialiștii se străduiesc mereu să-și mențină și să-și întărească pozițiile în Irian. Ei au creat mereu noi baze militare, au întărit cu forțe polițienești, centrele populate: Hollandia, Monokwarii, Meranke, Fekfak etc.

Se vede clar că imperialiștii olandezi nu au de gînd să-și respecte obligațiile asumate. Acest pămînt este prea bogat, prea aducător de venituri uriașe. Acest pămînt furat, *cum îl numește în cartea sa publicistul Muhamaad Iamin, este acoperit cu păduri (jungle) de nepătruns, unde trăiesc animale sălbatice, cu blănuri de mare preț.*

Țăranul indonezian care trăiește în Irianul de vest, sub stăpînirea colonialiștilor olandezi duce o viață nemaipomenit de grea.

Un fruntaș sindical din Irianul de vest spunea nu de mult: „Fluviul Digul (unul dintre apele Irianului de vest) este martorul mut al lacrimelor și suferințelor noastre. Departe de tot, pe cursul superior al fluviului, colonialiștii au organizat un lagăr de concentrare. Acolo au pierit sute dintre cei mai buni patrioți ai noștri. Și mereu, tot mai mulți luptători zac în acest lagăr al morții".

In timp ce luptătorii din Irian pentru libertate, pentru drepturi și independență putrezesc în asemenea lagăre bogățiile țării sînt duse de către colonialiști în Olanda. Ele sînt duse în Olanda să mărească huzurul capitaliștilor olandezi. Aur, petrol, fier, cărbune, minereu de uraniu, nichel, lemn prețios, nucșoară, tot felul de mirodenii, blănuri, iată numai cîteva din imensele bogății furate de colonialiști din Irian.

Pe lîngă mîna hrăpăreață a colonialiștilor se strecoară mîna și mai hrăpăreață a imperialiștilor americani. Aceștia iau parte în mare măsură la prădarea Irianului de vest, străvechi pămînt indonezian. Astfel, în cadrul companiei Nederlonsche Nieun Guinee Petroleum, care deține o concesiune pe zece milioane de hectare, 60 la sută din acțiuni aparțin americanilor, iar olandezilor și englezilor 40 la sută. De pe aceste pămînturi, țăranii au fost alungați.

Dar așa cum frații de pe cele 3.000 de insule ale Indoneziei au știut să-și obțină libertatea și să și-o apere, vor ști cu sprijinul înțeleptului popor indonezian și poporul Irianului de vest să-și apere cauza sa, cauza întregii Indonezii.

GHEORGHE BICAZ

Negru *pe* alb

Fostul ministru turc Samed Agagoglu a fost arestat pe cînd încerca să treacă frontiera turco-greacă, travestit în cioban.

Cînd din urmă l-au ajuns,
I-au spus oamenii vioi:
— Ca ministru, tu ne-ai „tuns"—
Ca cioban... te tundem noi!

La întîlnirile asociațiilor revanșarde din Germania occidentală, au fost invitați ca „oaspeți de onoare" și criminalii de război Rogge și amiralul Meyer.

Nu-i de loc surprinzătoare
Grija pentru invitați,
Fiindcă „oaspeții de-onoare"
Sînt... șacali verificați!

V. F.

La expoziția Internațională de flori de la Triest (Italia)

Un frumos succes obținut de R.P.R.

Pentru prima oară, la expoziția internațională de flori de la Triest, care a avut loc între 23 aprilie și 1 mai 1960, se anunțase participarea unei țări socialiste. Acest lucru a stîrnit un interes deosebit în cercurile specialiștilor italieni și străini.

Participarea R.P.R. cu flori la o expoziție de o exigență deosebită, organizată la o depărtare atît de mare, alături de 12 țări renumite în domeniul floriculturii, necesita desigur pregătiri corespunzătoare. Intr-un timp relativ scurt, Institutul de cercetări horticulticole, cu sprijinul deosebit de activ al stațiunii sale experimentale de la Cluj, condusă de tov. Palocsay R., a înfăptuit toate pregătirile necesare.

Planul întocmit în formă de spirală, care sugera mișcarea, permitea prezentarea avantajoasă a florilor din punct de vedere științific. In standul romînesc au fost prezentate ca flori în ghivece, 10 soiuri de hortensii în culori de la alb pînă la roșu, calceolarii în 5 nuanțe mergînd de la galben pînă la bordo, 3 soiuri de Saint-Paulia, dintre care s-au remarcat îndeosebi cele duble, primule și Echeveria.

Dintre florile tăiate, au fost prezentate în minunate vaze cu motive romînești, executate în mod special pentru expoziție de colectivul artistic al fabricii de porțelan din Cluj, 16 soiuri de garoafe de la alb și galben la roșu închis, 2 soiuri de trandafiri, dintre care mult apreciatul soi „Rudolf Palocsay" de o minunată culoare teracot, gladiole și cale.

Minunata colecție de flori expusă pe baza unei nuanțate armonii de culori, calitatea deosebită a florilor, au atras aprecierea unanimă a juriului internațional format din 22 personalități științifice din mai multe țări, a organizatorilor expoziției, precum și a publicului numeros și entuziast. Dintre cele 12 țări participante, nici una nu a prezentat un sortiment atît de bogat și variat de flori.

Acest fapt a determinat juriul internațional să acorde standului romînesc, pentru „admirata colecție de trandafiri, garoafe, calceolarii, hortensii, primule, gloxinii, gladiole, cale și Saint-Paulia" o diplomă de onoare și o medalie de aur.

De asemenea, pentru activitatea științifică desfășurată în crearea unor noi soiuri de flori, îndeosebi pentru trandafirii care-i poartă numele, tovarășului Rudolf Palocsay i s-a decernat o diplomă de onoare și o medalie. O asemenea distincție nu s-a mai acordat nici unuia dintre numeroșii oameni de știință prezenți la expoziție. Pentru „prețioasa colaborare adusă în organizarea standului propriu și contribuția însemnată adusă reușitei expoziției", s-a acordat celorlalți doi membri ai delegației, ing. Livia Ștefan și semnatarului acestor rînduri, cu titlu personal, cîte o medalie de aur. Aceasta constituie unicul caz la toate cele 7 ediții ale expoziției internaționale de la Triest, cînd întreaga delegație a unei țări a primit o asemenea recunoaștere unanimă.

Celorlalte țări le-au fost acordate unele distincții — medalii de aur sau de argint — pentru prezentări parțiale — ca de exemplu Braziliei și S.U.A. pentru orhidee, Austriei pentru flora alpină, Spaniei pentru plante grase.

Dintre instituțiile italiene, cele mai frumoase participări au avut orașele Napoli (plante grase) și Udine (grădină).

O clasificare pe țări nu s-a făcut, dar după numărul medaliilor de aur și prin motivarea care s-a făcut la diploma de onoare, rezultă neîndoios că țara noastră s-a situat pe primul loc.

Oficialitățile și vizitatorii și-au exprimat cu multă căldură impresiile lor cu privire la standul romîn. Aceste impresii sînt consemnate în cartea de onoare a standului, în care se găsesc multe sute de felicitări și urări scrise în limbile italiană, slovenă, germană, franceză, engleză, arabă. Iată cîteva din ele:

„Spectacol spendid al unei flore care te încîntă", prof. ETOZE GREGORETTI, președintele administrației provinciei Triest.

„Bucuros și încîntat pentru participare: dragostea pentru flori duce la dragostea între popoare", vicepreședintele Societății expozițiilor din Triest.

„Standul R.P.R.: tehnica înfrățită cu arta. Oameni și flori sînt uniți pentru frumusețea naturii", dr. DUILIO COSMA, director tehnic al expoziției.

„Am văzut florile și plantele expuse de romîni la Triest: sînt într-adevăr minunate". KARIM MOHAMED — Irak.

„O demonstrație foarte plăcută de flori" R. L. BROOKING—San Francisco — S.U.A.

Marea majoritate a vizitatorilor au înțeles mesajul de prietenie adus de poporul nostru prin limbajul florilor.

Redăm unele din aceste mesaje:

„Sînt un admirator al Romîniei și cu multă plăcere am constatat, vizitînd acest minunat stand, că și în acest domeniu Romînia poate să aducă realizări însemnate și dragoste pentru frumos"

MESOTTA

„Cu profundă admirație pentru un popor prieten al Italiei mele, din partea unui grădinar din Napoli"

GIULIO SANMARTINO

„Poporului simpatic și puternic care a venit la noi cu un mesaj floral, urări călduroase, ca prin intermediul acestui prim contact cu orașul nostru să se poată dezvolta multe altele, în semnul unei prietenii durabile"

GIORGIA MANZUFFO

„Dinamica poporului se exprimă bine chiar și în minunata expoziție de flori; gîndul mă duce la cultivatorii și specialiștii care iubesc prin flori țara și poporul lor"

GIUSEPPE MUSLIN

„Sînt foarte bucuroasă că în orașul nostru a ajuns un mesaj floral și artistic atît de apreciabil și aș dori ca și în proximul an aceasta să se reînoiască, pentru a întări legăturile de prietenie între poporul romîn și cel italian. Urez cele mai bune succese poporului romîn"

LAURA WEISS

Radio-ul, televiziunea și presa italiană au acordat atenție standului nostru, transmițînd un material informativ deosebit de bogat cu privire la participarea țării noastre.

R.P.R. a fost prezentă și în pavilionul rezervat protecției internaționale a naturii, cu fotografii, afișe, cărți etc., care au stîrnit un viu interes printre vizitatori. Delegația noastră a proiectat în marea sală arhiplină a Auditoriului din Triest, diapozitive în culori despre parcurile și grădinile din patria noastră. Imaginile frumoase prezentate au fost primite cu aplauze puternice. Merită a fi menționat și faptul că s-au predat Univeristății din Triest, precum și Institutului tehnic agricol din Udine, lucrări cu privire la realizările științifice din agricultură. Materiale documentare cu caracter turistic în mii de exemplare au fost distribuite vizitatorilor care au apreciat unanim frumusețea patriei noastre. De asemenea, albumele privind realizările mărețe obținute în timpul regimului democrat-popular au fost răsfoite cu mult interes de numeroși vizitatori.

Toate succesele obținute arată că participarea R.P.R. la cea de-a VII-a expoziție internațională de flori de la Triest a constituit un succes deosebit de însemnat pentru țara noastră, găsind un ecou favorabil în cercuri largi ale opiniei publice italiene și contribuind la o mai bună cunoaștere și apreciere a patriei noastre.

Ing. OCTAVIAN FENEȘAN

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București, telefon 17.60.10.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".